

Deze presentatie/hand-out is een bijgewerkte versie van een reeds eerder gepresenteerde en gepubliceerde presentatie, zie <http://www.merkabalight.com/nlartikelen.html>.

De zoektocht naar “De Bouwstenen van het Universum” begon toen ik de boeken “De geometrie van de schepping” van Drunvalo Melchizedek (ISBN 90-76458-02-2 / 90-76458-05-7) kreeg aangereikt. Deze boeken waren een prachtige bron van informatie die aansloten bij mijn wat ik innerlijk altijd heb gevoeld dat geometrie een rol speelt in de gehele Schepping. Toch had ik het gevoel dat er nog meer was dan Druvalo in die 2 delen had opgeschreven.

Vervolgens kwam ik via een lezing van Marja de Vries over haar boek “De hele olifant in beeld” (ISBN 978-90-202-8460-7) in aanraking met de 7 Universele Wetten (UW) waardoor ik het groter geheel nog beter in de juiste context kon plaatsen, inclusief mijn eigen zoektocht op het pad der Heilige Geometrie (HG).

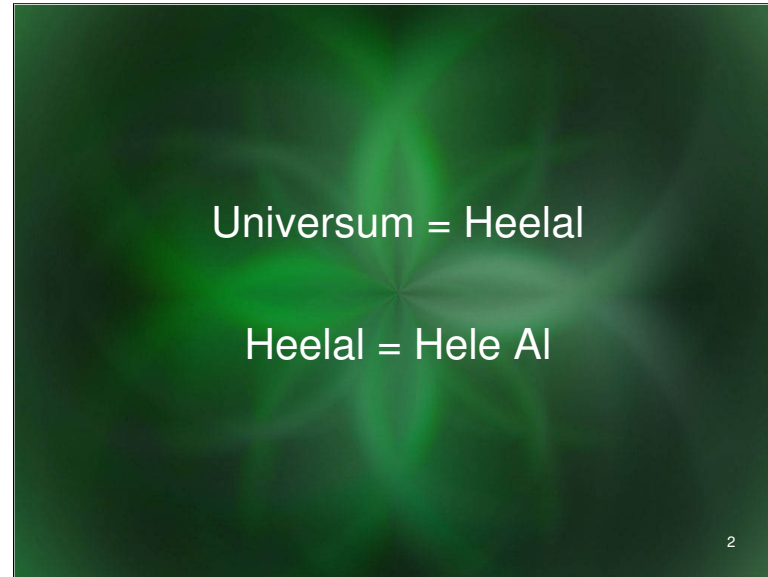
Ik ben Marja de Vries dankbaar dat zij mij erop gewezen dat mijn interpretatie van de Universele Wetten, zoals zij die beschrijft in haar boek, niet geheel zuiver was. Dat is in deze presentatie/hand-out gecorrigeerd.

Ik hoop met deze presentatie/hand-out een idee te geven mijn eigen zoektocht alsmede een idee te geven hoe alles in het Universum middels Heilige Geometrie met elkaar is verbonden.

Van hart tot hart,

Len Zoetemeijer

Juni 2010

De woorden Universum en Heelal zijn goed beschouwd synoniemen van elkaar.

Echter het woord Heelal heeft een nog betekenis.

Als je naar het woord Heelal kijkt kan je er ook het Hele AI in lezen, hierdoor komt het woord Heelal opeens in een ietwat ander daglicht komt te staan. Het heelal zou dus letterlijk alles zijn wat er is.

Als je de wetenschappelijke literatuur leest en bestudeert dan kan je zien dat de diverse takken van de wetenschap het niet (geheel) met elkaar eens zijn hoe het Universum is ontstaan, ze hebben ieder een andere theorie hoe processen in het Universum verlopen, denk hierbij aan de astronomie die het Universum bestudeert, de biologie die de cellen bestuderen en de kwantumfysica die op subatomair niveau zijn onderzoeksterrein heeft.

Echter, indien de Schepping volgens de 7 UW verloopt en de HG het vehikel is waarmee dit gebeurt zou je dus in staat moeten zijn om dit te doorgronden door observatie. Plato zegt hierover in zijn beroemde werk 'Timaios' (ISBN 90 6030 382 2) dat "de Schepper het gezicht schiep en het ons schonk opdat wij het verloop van het universele bewustzijn, dat in de hemel te vinden is, zouden doorgronden en dit inzicht gebruiken ten bate van ons eigen bewustzijn, want het verloop van beide is gelijk; alleen is het in de hemel onverstoortbaar en bij ons onderhevig aan afwijkingen. En wanneer wij dat eenmaal geleerd hebben en beschikken over de natuurlijke en juiste werking van de rede, kunnen wij de vaste koers van de Schepper gaan volgen en de zwervende omwentelingen in onszelf matigen. Voor de stem en het gehoor geldt hetzelfde; die werden ons om dezelfde reden geschonken."

Tot zover Plato in zijn werk 'Timaios'.

In dit figuur heb ik de 7 UW symbolisch van boven naar beneden per regel afgebeeld als een symbool uitgehouwen in hardsteen. Ze vormen tezamen de 1^e 4 getallen van de Fibonacci reeks, zijnde 1,1,2,3. De 7 UW wetten zijn achtereenvolgens (van boven naar beneden):

De Wet van Eenheid (1^e UW), de Wet van Overeenstemming (2^e UW), de Wet van Trilling (3^e UW), de Wet van Polariteit (4^e UW), de Wet van Ritme (5^e UW), de Wet van Oorzaak en Gevolg (6^e UW) en de Wet van Dynamische Balans (7^e UW).

Als je de 7 UW zou gebruiken om het kosmische bouwplan te beschrijven dan kan je stellen dat:

Als al het zichtbare in het Universum uit dezelfde bron voortkomt ([1^e UW](#)) en alles conform de wet van overeenstemming is ([2^e UW](#)) (zo boven zo beneden) dan moet er dus een grote gemene deler zijn die alles omvat en beschrijft van oneindig groot, zoals het Universum, tot oneindig klein, zoals de subatomaire deeltjes. Deze grote gemene deler zorgt er dan ook voor dat de materie zich manifesteert in het Universum op verschillende schalen. Volgens de [3^e UW](#) is alles trilling, dus energie. Doordat alles in het Universum gepolariseerd is ([4^e UW](#)) vormt dit rotatie assen waarom alles heen zal draaien. Het Universum expandeert, in analogie is onze wereld/wetenschap ook gebaseerd op expansie/explosie technologie. Echter, om het Universum te laten expanderen moet er dus ook iets zijn dat samentrekt in lijn met de [7^e UW](#) en de [6^e UW](#) van oorzaak en gevolg. De [6^e UW](#) en [7^e UW](#) tezamen levert een van de eerste wetten uit de natuurkunde: Voor elke actie is er een even grote maar tegengestelde reactie. De [6^e UW](#), ook wel bekend als de wet van actie en reactie, zegt dat iedere oorzaak een gevolg heeft en ieder gevolg een oorzaak, maar deze wet zegt niet dat die reactie tegengesteld is, maar juist gelijk, vandaar ook uitdrukkingen als `Wat je zaait zal je oogsten. De [7^e UW](#) zegt dat alles in essentie bestaat uit twee tegengestelde krachten, waartussen een dynamische balans bestaat. Die dynamische balans wordt in het dynamische Universum waar alles met alles samenhangt en alles al het andere permanent beïnvloedt, voortdurend verstoord, maar de [7^e UW](#) zegt ook dat alle dynamische systemen permanent de neiging hebben om die balans weer te herstellen - alles kent dus een zelfherstellende vermogen. Je kan dus zeggen dat als er ergens expansie is, er ook contractie zal zijn en een streven naar een dynamisch evenwicht daar tussen.

Deze expansie en contractie creëert een feedbackloop in het creatie proces, in lijn met de [5^e UW](#) en de [7^e UW](#). De wetenschap stelt zich het expanderende Universum doorgaans voor als een ballon die wordt opgeblazen en waarop de zonnestelsels als knopen zijn afgebeeld. Door het opblazen van de ballon gaan de knopen zich steeds verder van elkaar verwijderen. Echter voor het opblazen van een ballon moeten iemand wel de lucht uit zijn longen laten stromen. Wij zien echter alleen de zichtbare, expanderende, de naar buiten stralende kant van het verhaal en niet die van de onzichtbare contractie. Ik moest dus op zoek naar een model dat deze feedbackloop van de Schepping zou beschrijven middels Heilige Geometrie, op zoek dus naar de Universele Bouwstenen van deze feedbackloop die middels Heilige Geometrie de structuur van het Vacuüm zou beschrijven.

Materie

- Alle materie in het Universum is opgebouwd uit moleculen die zelf weer bestaan uit een of meerdere atomen.
- Een atoom is het kleinste deeltje van een chemisch element dat langs chemische weg niet verder deelbaar is.
- Een atoom is een (lading) neutraal deeltje dat bestaat uit een kern met daarin protonen (positief geladen deeltjes) en neutronen (deeltjes zonder lading) waar een wolk van elektronen (negatief geladen deeltjes) omheen cirkelt.
- Een atoom bestaat voor 99.99999% uit lege ruimte, net als het Universum.

Waaruit bestaat de stoffelijke materie die wij om ons heen zien?

De kern van een atoom kan je jezelf voorstellen als een bolvorming deeltje met daarin kleinere bolvormige deeltjes, de protonen en neutronen. De elektronen kunnen ook worden voorgesteld als bolvormige deeltjes die om de kern heen cirkelen. Hun pad beschrijft ook een bolvorm. Een waterstof atoom, het kleinste atoom dat we kennen, is heeft een hele kleine massa en slechts 1 elektron. Lood daarentegen heeft een veel zwaarder atoom, dus een grotere kern (meer protonen en neutronen) en overeenkomstig ook veel meer elektronen. Niet al die elektronen kunnen in dezelfde baan om de kern vliegen, dan raakt de boel verstopt. De elektronen zullen dus in meerder banen om de kern zwermen. In analogie kan je aan ons zonnestelsel denken waarin alle de planeten ook allemaal een andere afstand tot de zon hebben.

Wat erg verbazend is dat een atoom dus voornamelijk uit lege ruimte bestaat. Als je jezelf in gedachten het voetbalstadion van een van de grote voetbalclubs voorstelt en een atoomkern van een waterstofatoom ter grootte van een rijstkorrel op de middenstip zou leggen, dan bevindt het dichtstbijzijnde elektron zich op de verst en hoogst gelegen tribune van het stadion.

Afstanden in ons zonnestelsel

	Middellijn (km)	Afstand tot zon (10 ⁶ km)
Mercurius	4879	59
Venus	12104	108
Aarde	12756	150
Mars	6800	228
Jupiter	141700	778
Saturnus	120000	1426
Uranus	50800	2872
Neptunus	48600	4490
Pluto	3500	5910

Deze tabel toont de middellijn van elk der planeten in ons zonnestelsel alsmede hun (gemiddelde) afstand tot de zon, deze afstanden zijn gigantisch en dat is nog maar ons zonnestelsel !!

Universele Bouwstenen

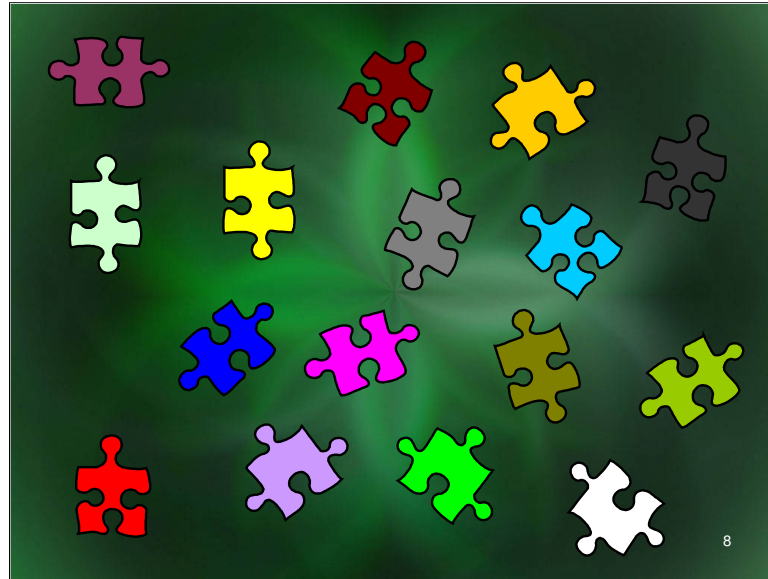
Indien de gehele Schepping is gebaseerd op geometrische principes wat zijn dan die specifieke geometrische, universele bouwstenen die er aan ten grondslag liggen?

Bestaat er een theorie die met deze universele bouwstenen de structuur van het Universum kan beschrijven?

Wie heeft hier ooit over geschreven?

7

Langzaam kwam bij mij de vraag boven drijven hoe deze Universele Bouwstenen eruit dan zouden zien. Zou er in de literatuur aanwijzingen zijn te vinden die mij verder zouden kunnen brengen tijdens mijn onderzoek. Ik begon dus verschillende bronnen te raadplegen. Een van die bronnen is het internet; dit is een geweldig medium om een eerste idee te krijgen van de hoeveelheid beschikbare informatie waar je met zoekmachines als bijvoorbeeld Google doorheen moet zien te worstelen.

Na wat verder onderzoek kwamen er allemaal puzzelstukjes boven water die ik nou niet direct kon plaatsen, het was meer een bonte verzameling van puzzelstukjes die ogenschijnlijk niet allemaal bij dezelfde puzzel leken te horen. Ik heb het al niet zo op puzzelen, en het maken van een legpuzzel zonder een voorbeeld is dus niet mijn ding. Echter, het begin was er en het was nog steeds zo geweest dat als ik om informatie verlegen zat mij dit telkens weer werd aangereikt. Ik had er ook vertrouwen in dat dit proces zich zou voortzetten.

Universele Bouwstenen

Tetraktys – Pythagoras (595 tot 475 voor Christus)

Regelmatige Veelvlakken – Plato (427 tot 347 voor Christus)

Levensboom – o.a. Kabbala

Stertetraëder

9

Ik ben dus een 4-tal bronnen tegengekomen waar ik in eerste instantie wel iets mee kon omdat deze mij gevoelsmatig het meest aanspreken. Mocht ik naderhand niets met deze bronnen kunnen, dan kon ik altijd weer op zoek naar nieuwe, andere bronnen. Gezegd dient te worden dat er wellicht nog veel meer bronnen zijn.

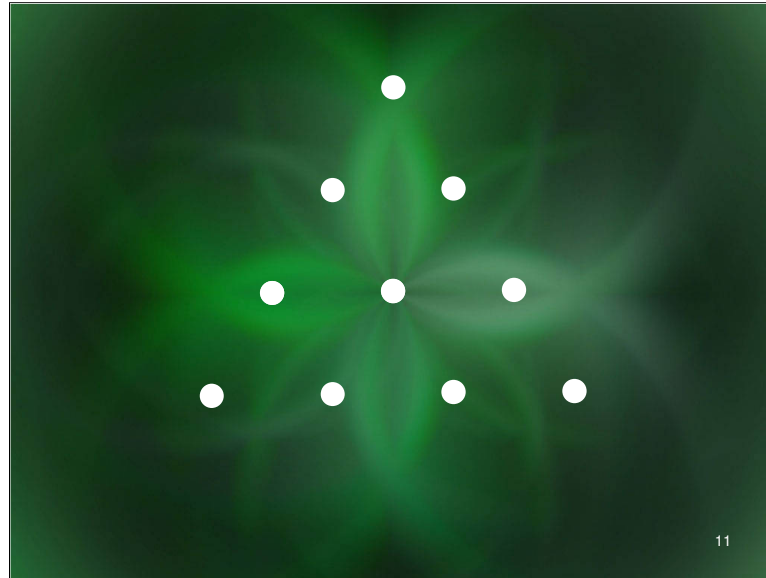
Echter, het is onmiskenbaar dat Pythagoras en Plato een grote invloed hebben gehad op de westerse manier van denken. De levensboom zoals beschreven in de boeken "de Geometrie van de Schepping" van Drunvalo is op zich ook heel nauw verweven met de Universele Bouwstenen van de schepping, veel meer dan ik ooit had kunnen vermoeden, maar daar kwam ik later pas veel later achter.

Het stond voor mij vast dat de stertetraëder een grote rol in de Universele Bouwstenen van de schepping zou spelen, hoe was alleen nog niet duidelijk. Ik kon een heel eind meegaan met het Scheppingsverhaal van Drunvalo, maar had toch het sterke gevoel dat er nog iets aan ontbrak. Vanuit mijn technische achtergrond had ik sterk het idee dat het scheppingsverhaal ook onze dagelijkse werkelijkheid zou moeten kunnen beschrijven van heelal tot kwantumdeeltjes ofte wel van het oneindig grote tot het oneindig kleine. Het zou ook een theorie moeten opleveren die alle (nu) bekende krachten in de natuur onder 1 noemer zou moeten kunnen brengen. Deze krachten zijn de zwakke en sterke kern kracht, de elektromagnetische straling en de zwaartekracht. Deze laatste kracht laat zich vooralsnog niet combineren met de andere drie bekende natuur krachten.

Het kan ook zijn dat Drunvalo dit bewust niet heeft opgeschreven om zodoende mensen te prikkelen zelf verderop onderzoek uit te gaan. Nou, die handschoen wilde ik wel opnemen.

De Tetractys is het heilige symbool van Pythagoreërs. Er is weinig geschreven over de Tetraktys, de informatie werd mondeling doorgegeven. Wat ik heb gevonden staat beschreven in het boek "By the holy Tetraktys!" van L.Gordon Plummer (ISBN: 0-913004-44)

Deze 10 stippen vormen het symbool van de heilige Tetraktys van de Pythagoreërs
De Tetraktys symboliseert de 4 elementen — aarde, lucht, vuur en water.

De eerste 4 getallen symboliseren ook de harmonie der sferen en de Kosmos.

De 4 rijen stippen opgeteld geeft 10 stippen, hetgeen de eenheid is van een hogere dimensie, zoals je die ook tegenkomt bij de 10-voudige geometrie van Atlantis in het boek "The Dimensions of Paradise" door John Michell (ISBN: 0-500-01386-1).

De Tetraktys vertegenwoordigt ook de organisatie van de ruimte:

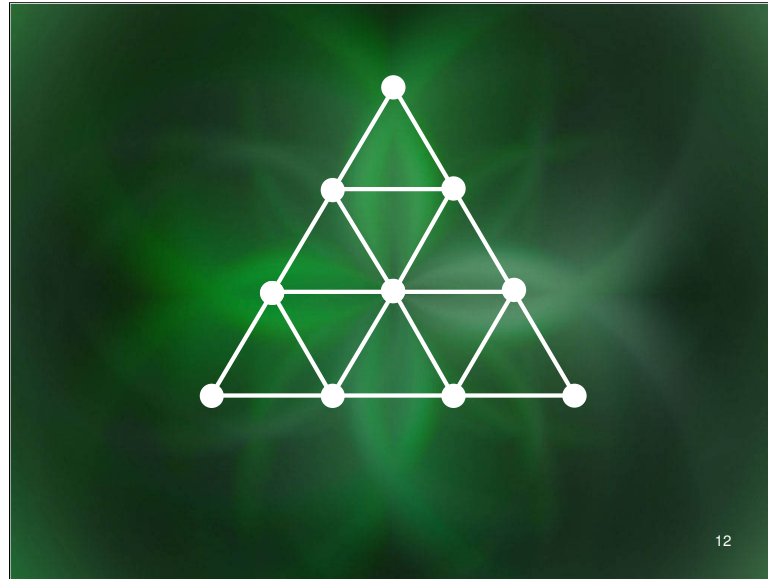
De 1^e rij vertegenwoordigt Dimensie-0 (een punt)

De 2^e rij vertegenwoordigt Dimensie-1 (een lijnstuk tussen 2 punt)

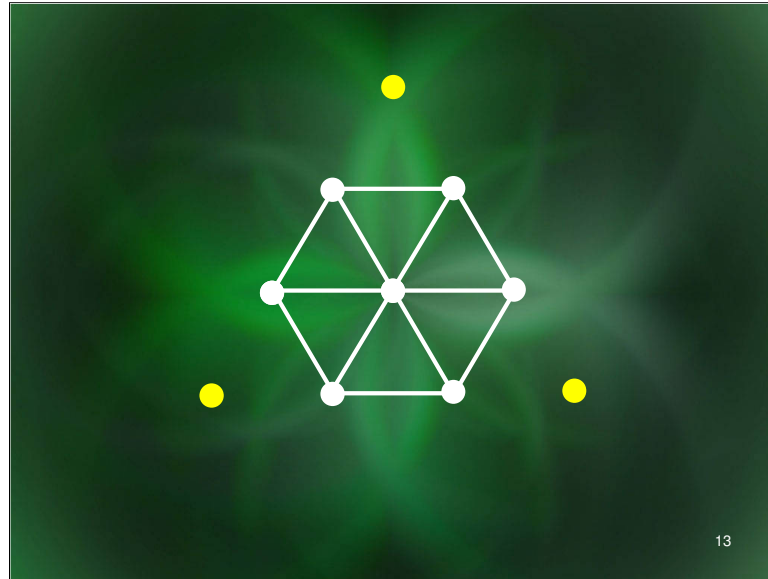
De 3^e rij vertegenwoordigt Dimensie-2 (een vlak met de vorm van een driehoek beschreven door 3 lijnstukken door 3 (hoek) punten)

De 4^e rij vertegenwoordigt Dimensie-3 (een tetraëder gevormd door 4 (hoek) punten en 3 vlakken)

Een zelfde voorstelling is ook terug te vinden in de Dimensie axioma's zoals opgesteld door Euclides die leefde van 325 tot 265 voor Christus. Deze Dimensie axioma's vormen heden ten dage nog steeds de basis voor de wiskunde. Echter, deze axioma;s zijn bijna 2 eeuwen na Pythagoras opgesteld.

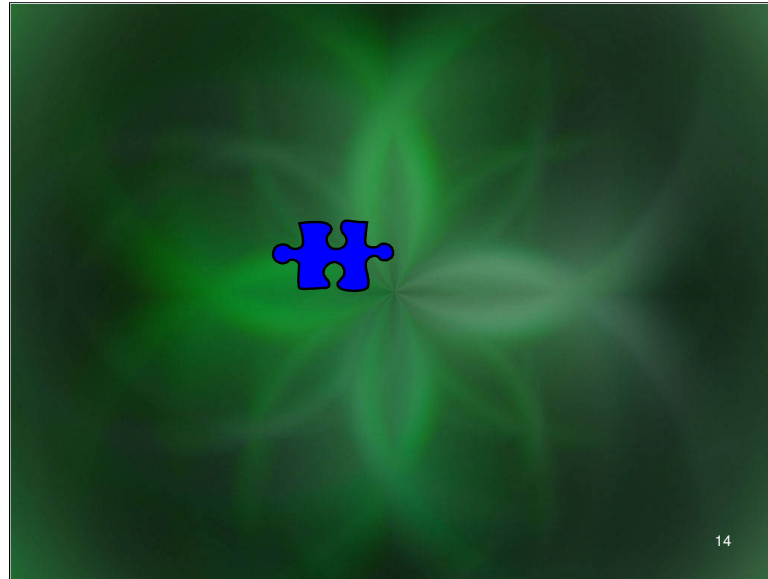
Als je lijnen trekt tussen de punten dan is dit een van de figuren die ontstaat, er zijn ook nog andere combinaties mogelijk.

Als je de drie hoekpunten ziet als de Heilige Drie-eenheid en deze van de tekening loskoppelt hou je een hexagram over, die je tevens als een projectie van een kubus in het platte vlak kunt zien. Volgens de Pythagoreërs moet je deze drie stippen ook wegdenken.

Hoewel de kubus en het hexagram er verschillend uitzien is de projectie van hun schaduw (projectie in het platte (2D) vlak) onder bepaalde omstandigheden hetzelfde.

We moeten ons altijd afvragen waar we naar kijken als we iets in 2D zien, ziet het er werkelijk zo uit of is de oorspronkelijke vorm een ruimtelijke figuur? In de meeste gevallen zal het laatste het geval zijn, wij leven in een 3D wereld er is niet iets zoals platte voorwerpen, alles heeft volume (en dus hoogte, breedte en lengte).

Hier had ik dus een stukje van de legpuzzel dat ik wel kon gebruiken, op zoek naar een volgend stukje dat hier op kon aansluiten.....

Regelmatige Veelvlakken – Plato

15

Voor de 5 Regelmatige Veelvlakken (RVn) wil ik jullie naar de boeken “De geometrie van de Schepping” van Drunvalo verwijzen. Echter er is toch iets in een van Plato zijn werken dat ik hier wil noemen.

Plato beschrijft in de "Timaios" de twee elementaire bouwstenen van het Heelal:

Ongelijkbenige rechthoekige driehoek

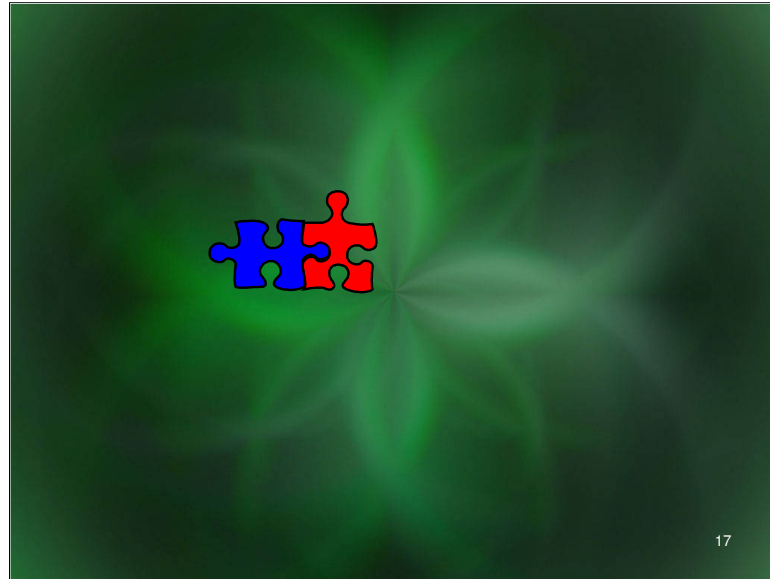
Gelijkbenige rechthoekige driehoek

16

In de "Timaios" worden de elementaire bouwstenen van het Universum benoemd en herleid tot hun grondvorm. Plato deelt eigenlijk de gelijkzijdige driehoek op in 2 ongelijkbenige rechthoekige driehoeken (strikt genomen deelt Plato de gelijkzijdige driehoek op in 6 ongelijkbenige driehoeken) en het vierkant als een gelijkbenige rechthoekige driehoek. Plato had de gewoonte om eigenlijk altijd terug te gaan naar de meest fundamentele vorm.

Deze twee hoofdvormen hadden vooral betrekking op de 4 Regelmatige Veelvlakken (RVn) die zijn opgebouwd uit driehoeken, zijnde het 4Vlak (4V, Tetraëder), het 8Vlak (8V, Octaëder) en het 20Vlak (20V, Icosaëder), en het vierkant dat weer terugkomt in het 6Vlak, de kubus (6V, Hexaëder) . Echter als dit de elementaire bouwstenen zouden zijn moeten die dus later ook weer terug komen in de Bouwstenen van het Universum waar ik naar op zoek was.

Ik had dus weer een stukje van de grote onbekende legpuzzel gevonden.

Zoals gezegd vermoedde ik dat de Kabbalistische Levensboom figuur ook een rol zou spelen in mijn zoektocht naar de Universele Bouwstenen van het Universum.

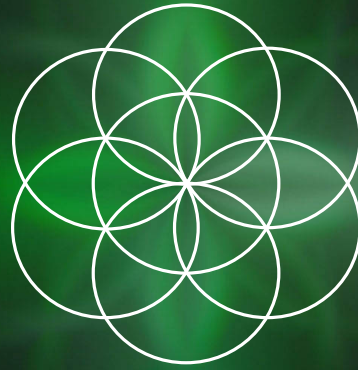
De Levensboom

In de literatuur zijn verschillende Levensboom figuren te vinden. Hier is de Levensboom figuur aangehouden zoals ook beschreven in het boek “De Geometrie van de Schepping” van Drunvalo Melchizedek

19

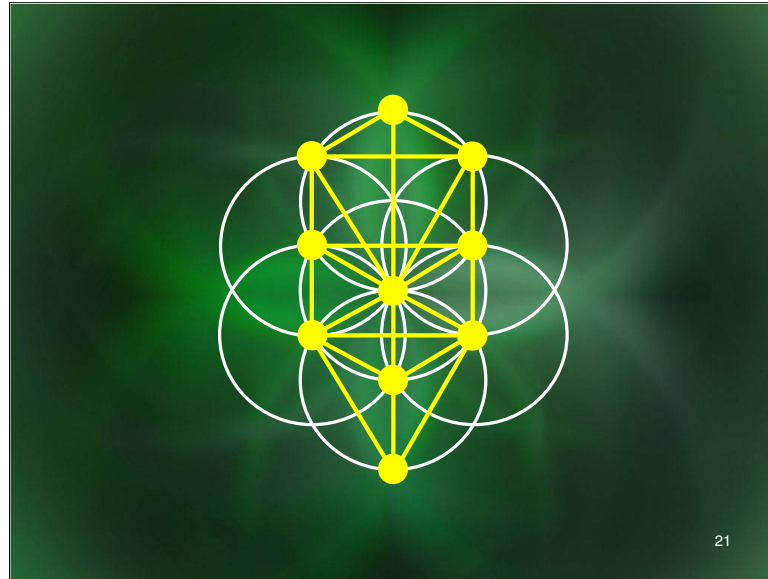
De levensboom is een interessant figuur en gebaseerd op 7 cirkels (of bollen) van het Genesis verhaal zoals Drunvalo dat beschrijft in “De geometrie van de schepping”. Ik wil er hier niet te veel op ingaan, voor meer informatie zie de boeken van Drunvalo Melchizedek.

“Geometrie van de Schepping”

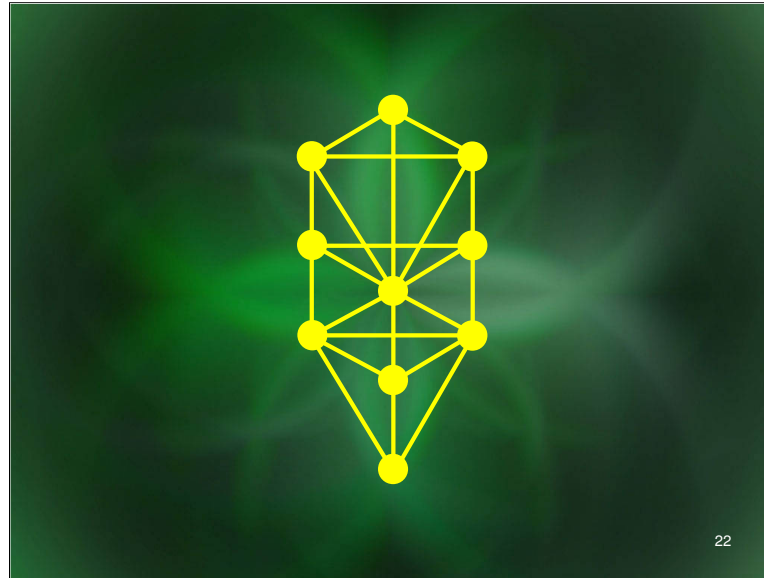

20

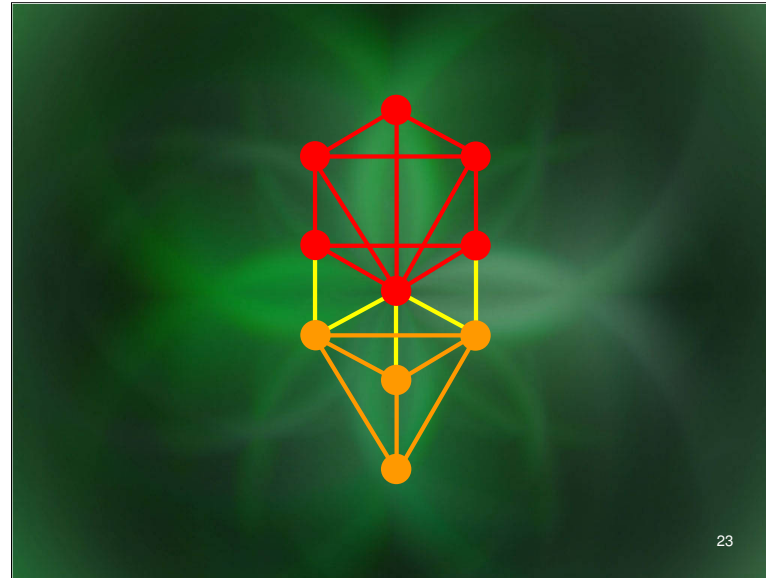
Allereerst de dienen de (eerste)7 cirkels (of bollen) te worden getekend.

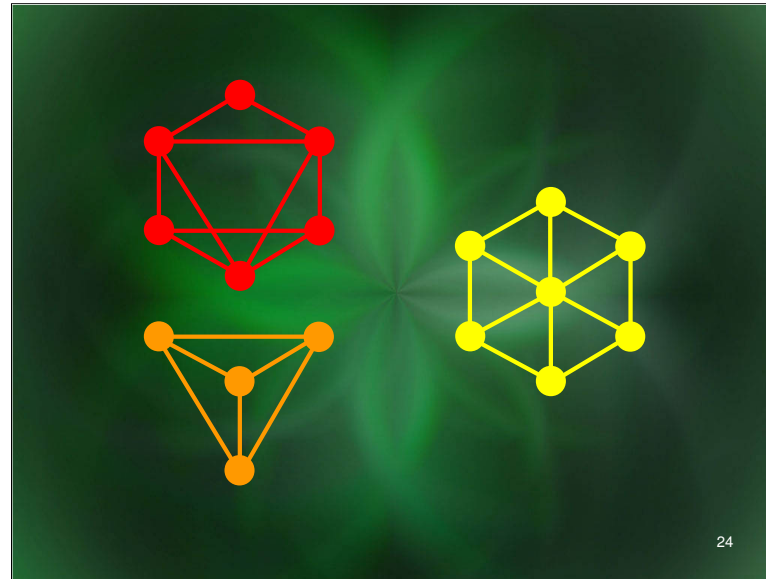
De Levensboom wordt gevormd door specifieke snijpunten van de cirkels te gebruiken, zoals in deze figuur weergegeven. Voor het gemak zijn de andere cirkels die bij deze figuur horen weggelaten.

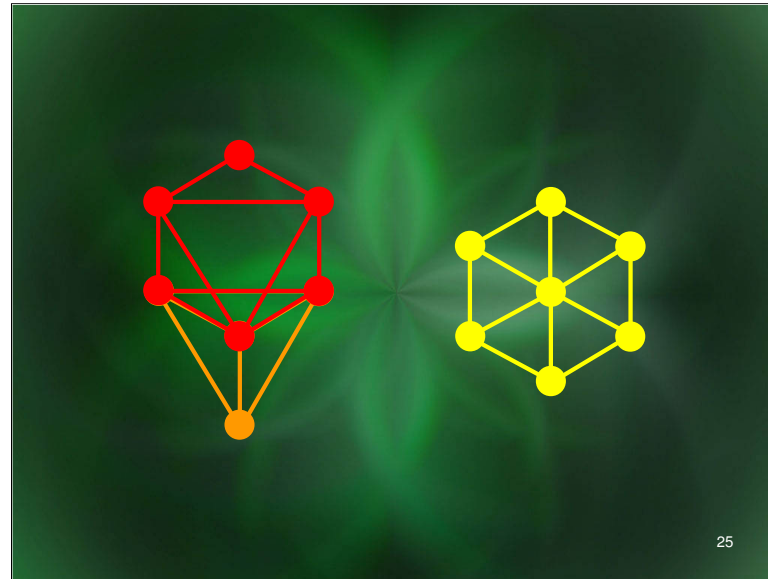
Dit is dan de Levensboom als je de 7 cirkels weghaalt. Als je de 7 cirkels, die nu weggelaten zijn, ook als bollen kan beschouwen moet je in analogie de tekening van de Levensboom ook als een 2D weergave van een 3D figuur beschouwen. Dit is geheel in overeenstemming met de 3D schaduwprojecties op het scherm in 2D (in het platte vlak) en met de projectie van de kubus en het hexagram zoals laten zien op slide 13.

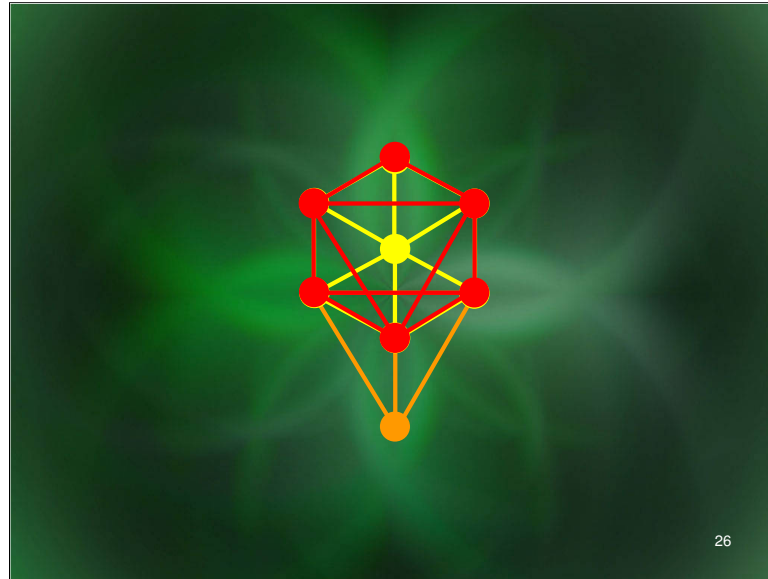
Door verschillende kleuren te gebruiken ontstaat er reeds wat meer inzicht. Waar we hier eigenlijk naar kijken is een Tetraëder (oranje gekleurde lijnen) en een Octaëder (rood gekleurde lijnen) die verbonden worden door een geel gekleurd figuur. Als je jezelf nu voorstelt dat je sommige lijnen niet kunt zien doordat een ander figuur er voor zit dan kan je vervolgens de Levensboom figuur uit elkaar halen.

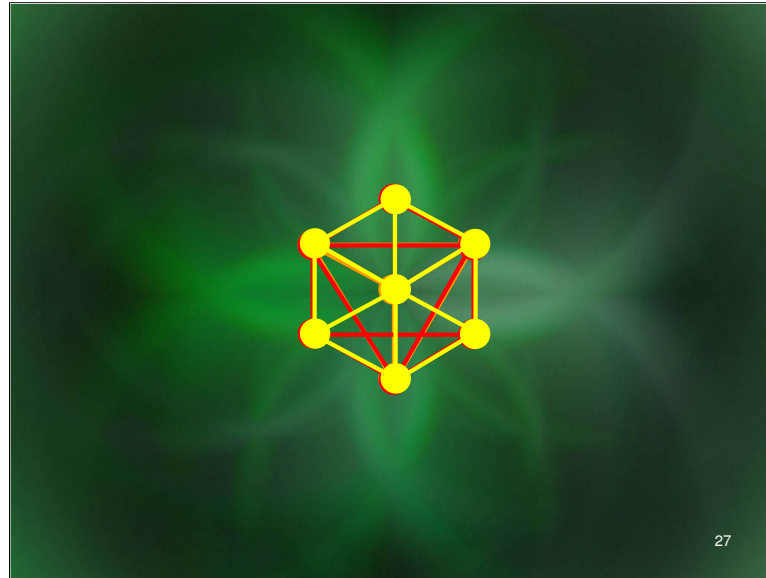
Je kan er dan de volgende 3 regelmatige veelvlakken in herkennen, een Octaëder, een Tetraëder en een Hexaëder (Kubus). Hier komen we wederom de hexagram tegen die we ook in de Tetraktys zagen. Het lijkt erop dat je geacht wordt de Tetraëder en de Octaëder tegen elkaar aan te leggen, zo zijn de twee 2D weergaven afgebeeld.

Als je dit dus doet lijkt het erop alsof je een soort van sleutel hebt gecreëerd. Je kan beide lichamen nog verder in elkaar schuiven.

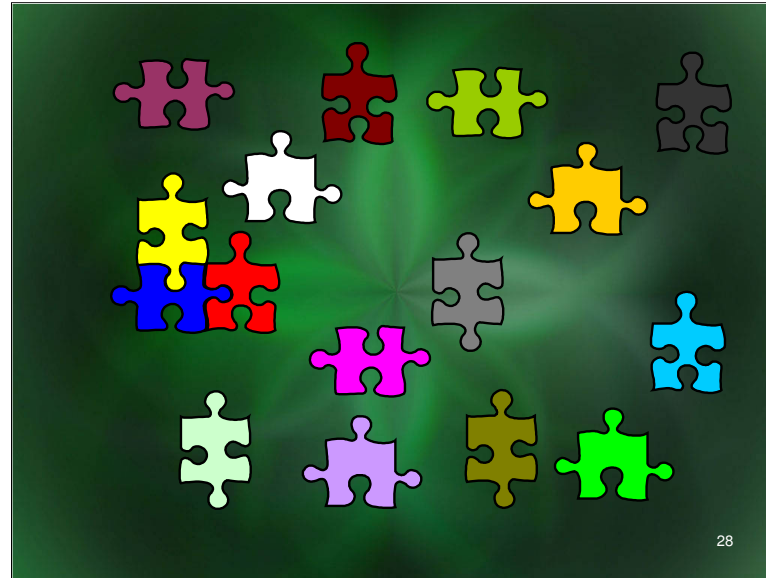

Als je dat doet krijg je dit figuur. Je kan het figuur echter nog verder in elkaar schuiven

En dan krijg je dit figuur, hier zijn dus alledrie de RVn verenigd. Dit lijkt te suggereren dat de Universele Bouwstenen iets te maken hebben met een Tetraëder (4V) en Octaëder (8V) die tegen elkaar aanliggen en in een kubus (6V) besloten liggen.

Hierbij kan de kubus ook beschouwd worden als een hexaëder (hexagram). Als je naar de 5 RVn kijkt is te zien dat het 4V en 8V samen in een 6V verscholen zitten, waarbij de beide RVn (4V en 8V) niet tegen elkaar maar juist in elkaar besloten liggen, zie ook de boeken "De Geometrie van de Schepping".

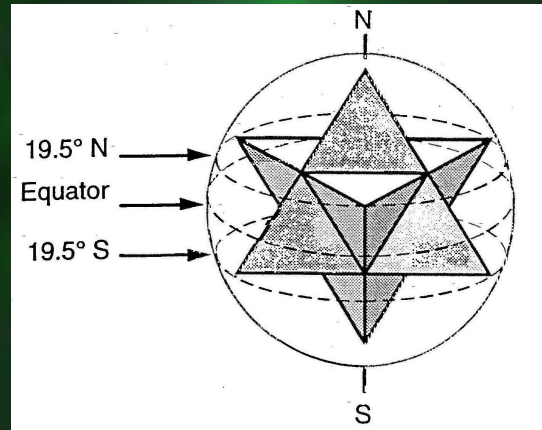

Dit was weer een nieuw stukje van de puzzel, maar hoe het allemaal moest worden samengesteld was nog steeds onduidelijk. Wel werd het mij duidelijk dat ik de puzzel van binnenuit aan het opbouwen was, ik had namelijk geen puzzel stukjes met rechte randjes gevonden. Dit duidt erop dat deze puzzel eigenlijk oneindig is, maar dat alle puzzelstukje naadloos op elkaar aansluiten.

De stertetraëder, is een ruimtelijke figuur die uit 2 tetraëders bestaat en enigszins verdraaid ten opzichte van elkaar in elkaar zitten verweven. Voor verdere informatie over de stertetraëder wil ik jullie verwijzen naar het Drunvalo's boek "De Geometrie van de Schepping".

Stertetraëder

30

Door het werk van Drunvalo Melchizedek weten we inmiddels dat het menselijk lichaam omsloten is door een stertetraëder. Echter, als je deze stertetraëder zelf niet kan zien zijn er dan fenomenen van stertetraëders die wel zijn waar te nemen? Het antwoord is ja:

- Zonnevlek activiteiten en regionen van hoge temperatuur op 19.5 ° noord en zuid
- Op Venus bevinden de vulkanische complexen Alpha en Beta zich op 19.5°
- Op Aarde zijn de Maunu-Kea vulkaan op Hawaïi en het Tempelcomplex van de Zon en de Maan in Teotihuacan (Mexico) op 19.5 ° noord
- De Olympic Mons vulkaan op Mars op 19.5 ° noord
- Een vortex in de vorm van een rode-vlek op Jupiter op 19.5° zuid

31

Andere mensen, zoals Richard Hoagland, hebben dit soort fenomenen reeds in het verleden opgemerkt. Dit klonk interessant, maar ik kon dit alles nog niet echt plaatsen in mijn zoektocht.

Wat is het verband ?

- Wat bepaalt dat een zonnestelsel, een planeet of een menselijke cel er uitzien zoals ze er uitzien ?
- Wat is het dat de atomen, de moleculen of een zonnestelsel bindt ?
- Het Vacuüm, ook wel de Leegte of Ether genoemd, verbindt alles met elkaar.

32

Oké, ik had dus die diverse aanwijzingen, maar geen idee hoe dit alles samenhangt.

Wat is het verband tussen de macrokosmos en de microkosmos, wat verbindt alles met elkaar?

Als het universum, net een atoom, en dus ook het menselijk lichaam met al zijn miljarden cellen, voor 99.99999% uit lege ruimte bestond, dan is wellicht het Vacuüm dat alles doordringt wel het verband.

Het Vacuüm, ook wel de Grote Leegte of Ether genoemd (er zijn nog vele andere namen), werd lange tijd in de wetenschap beschouwd als hetgeen wat alles bindt, echter Einstein heeft in het begin van de vorige eeuw dit concept verworpen met zijn relativiteitstheorie. Sindsdien heeft de wetenschap het niet verder meer bestudeerd. Echter in de laatste 10-15 jaar zijn er een aantal vooruitstrevende wetenschappers die het idee van een alles omvattend Vacuüm weer hebben opgepakt en het bestuderen, omdat er in de hedendaagse wetenschap reproduceerbare onderzoeksresultaten zijn die volledig in strijd zijn met de huidige modellen waar de wetenschap zich van bedient.

Nassim Hamein

<http://www.theresonanceproject.org>

33

Naar aanleiding van mijn verbeelding van het boek 'De hele olifant in beeld' heb ik met Marja de Vries gecorrespondeerd. Zij heeft mij eind 2007 op Nassim Hamein en zijn werk gewezen.

Ik ben mij toen in zijn werk gaan verdiepen en ben toen van de ene verbazing in de andere gevallen. Zijn werk sluit zo nauw en perfect aan bij mijn eigen speurtocht. Als je zijn theorie over het ontstaan van het Universum bestudeert krijg je naar mijn overtuiging werkelijk een idee van het grote kosmische bouwplan en hoe dit in elkaar steekt.

Ik kan hier slechts het topje van de ijsberg laten zien waar Nassim mee bezig is. Mocht je dit alles echt interesseren dan raad ik je aan zijn DVD-box met 4 DVDs aan te schaffen, dan heb je in een keer voor meer dan 6 uur achtergrond informatie. Let wel dat ook deze DVD set slechts een klein gedeelte van het werk van Nassim beslaat. Deze DVD set is helaas vooralsnog alleen via zijn website te koop en is (vooralsnog) slechts alleen in het engels te verkrijgen. Er wordt momenteel aan een VDV met Nederlandse ondertiteling gewerkt.

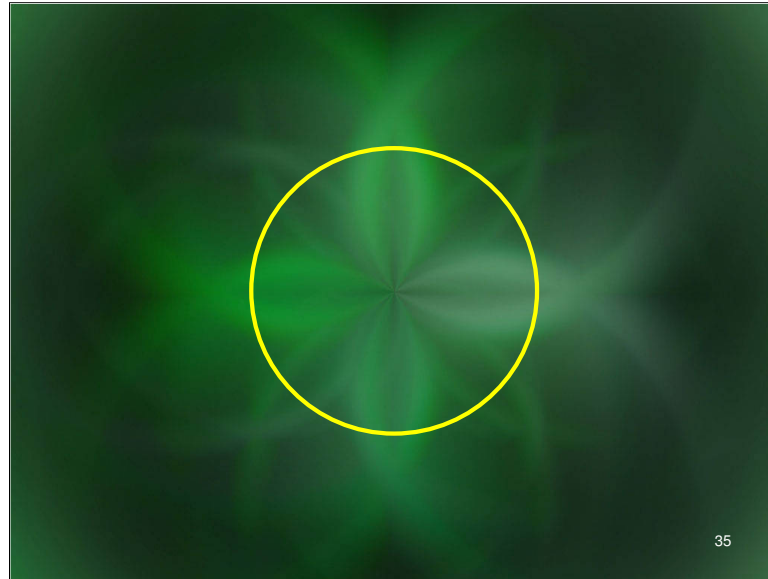
De rol van het Vacuüm

Als het Vacuüm alles met elkaar verbindt en de Schepping gebaseerd is op Heilige Geometrie, dan moet er in het Vacuüm een geometrie bestaan die zich in een perfecte staat van evenwicht bevindt en die aan de basis van de Schepping staat.

Hierdoor lijkt het dan alsof er niets is, dat het Vacuüm slechts lege ruimte is, terwijl het eigenlijk een hoge mate van orde en geometrie bevat.

34

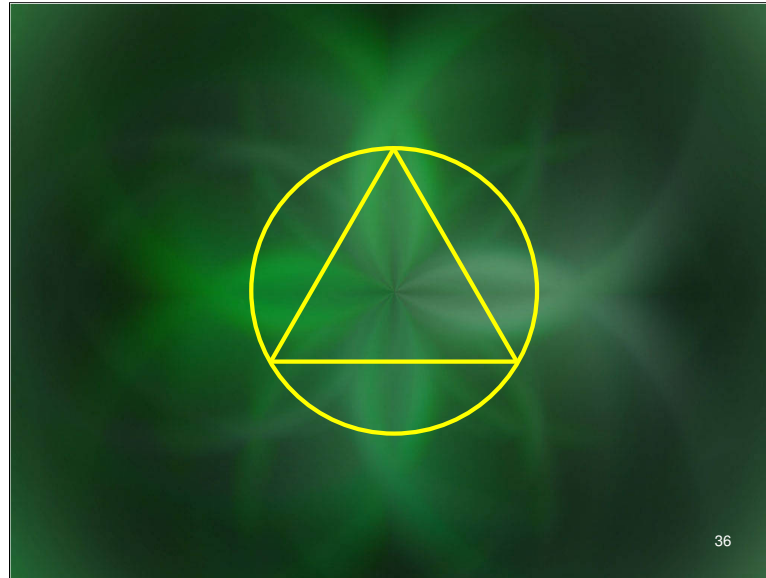
De rol van het Vacuüm was ook het startpunt van het onderzoek van Nassim, hij heeft zich indertijd precies dezelfde vragen gesteld als ik. Dit gaf mij een bemoedigend en goed gevoel, er waren er meer die er zoals ik over dachten.

Ik moest dus terug naar de basis waar Nassim mee begonnen was om zijn werk te kunnen volgen en begrijpen.

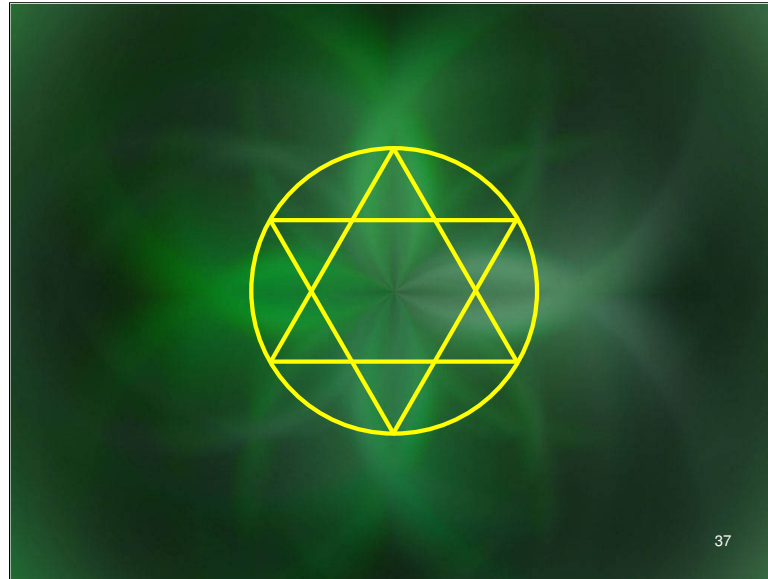
Als je dus de structuur van het Vacuüm wil vinden, de structuur voorbij ruimte en tijd op het niveau van het Vacuüm, de structuur die ook de natuur om ons heen vormt, dan zou je dus door observatie van de natuur deze structuur moeten kunnen vinden. De universele krachten, de verdeling van het vacuüm, etc lijken dus altijd een fundamentele geometrische vorm aan te nemen in de vorm van een bol. De natuur maakt kleine bollen en voegt die weer samen tot grotere bollen, denk hierbij aan bijvoorbeeld de menselijke eicel die zich vervolgens door celdeling in meerdere cellen(bollen) opsplijt.

Echter, de bol is de buitenkant, de naar buiten stralende, expanderende en zichtbare kant die we zien. Dit wordt ook wel de gebeurtenishorizon genoemd ("The Event Horizon" in het engels) Echter, in analogie met de 6^e en 7^e UW, wat is de tegenhanger van deze naar buiten gerichte, stralende kant? Voor elke actie is er altijd een even grote, maar tegengestelde reactie. Wat is de structuur van die naar binnen gerichte, samentrekkende kant die de bol in evenwicht houdt? Hoe verschijnt de bol vanuit het Vacuüm?

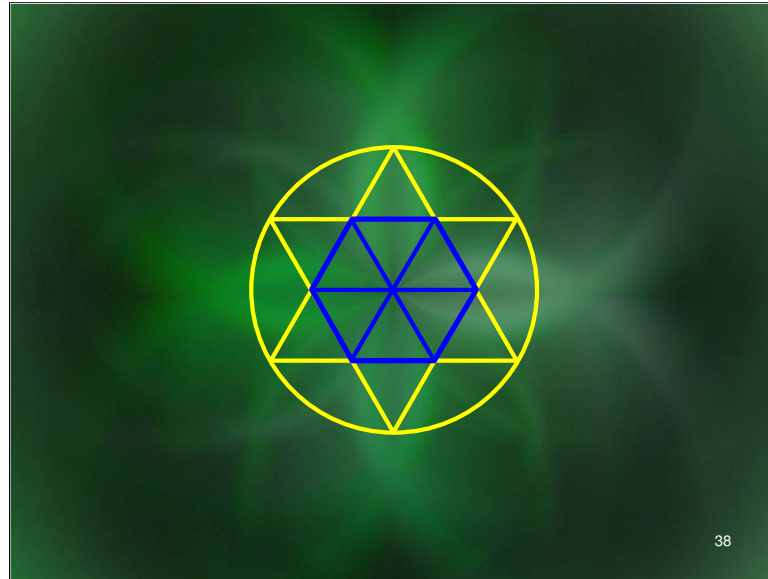
De bol is de meest instabiele vorm, het heeft het grootste oppervlak en kleinste inhoud en heeft geen structuur. Er moet dus een tegenpool zijn die de bol van binnenuit steunt. Die structuur zou dus in perfect evenwicht moeten zijn zodat het waargenomen zou worden als het Vacuüm, alsof het lijkt alsof er zich niets bevindt in het Vacuüm, alsof het helemaal leeg is...

Het 4V is het meest stabiele lichaam met het kleinste oppervlak en het grootste volume omgeven door gelijke vlakken.

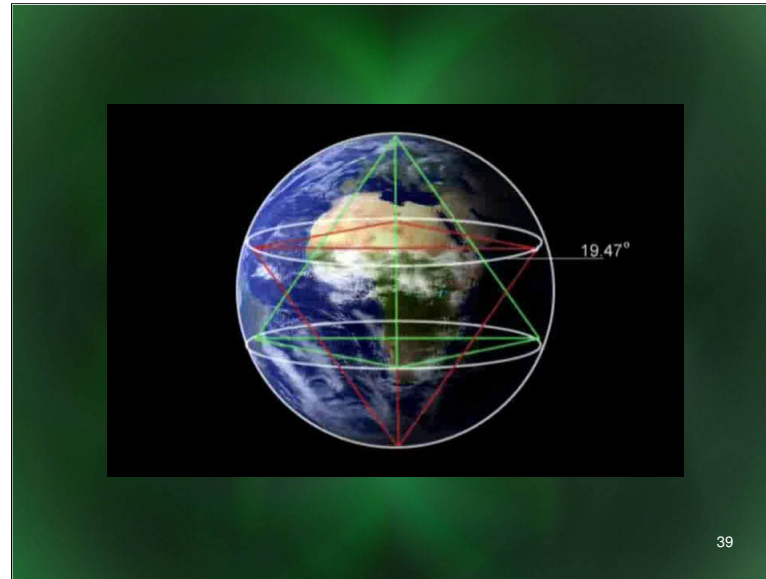

Echter alles in het Universum is gepolariseerd (denk aan de 4^e Universele Wet!), dus ook binnen de bol. Zoals reeds bekend bevindt zich in de bol een stertetraëder.

Maar als je naar de stertetraëder kijkt dan zie je dat deze vorm symmetrie heeft en dus niet in een perfect evenwicht kan zijn. Er moet dus iets anders zijn binnen de bol en de stertetraëder zijn dat zich in perfect evenwicht bevindt.

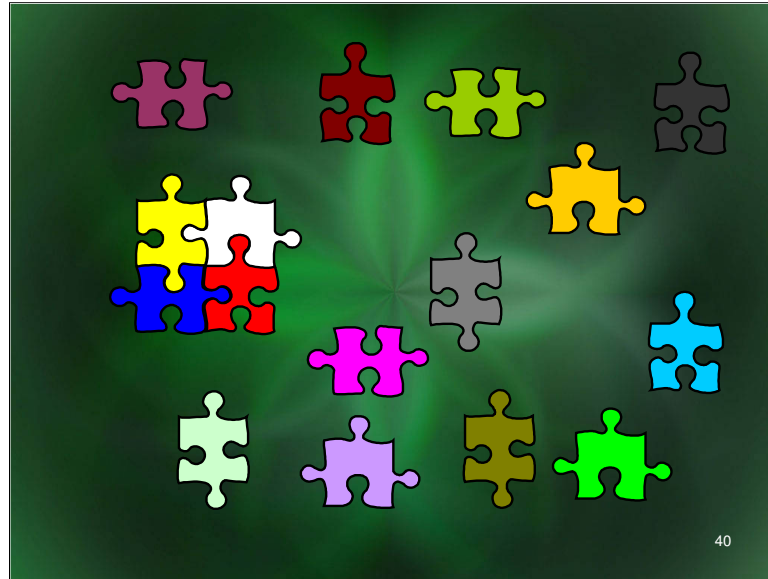

Als je in de 2D afbeelding van de stertetraëder de punten naar binnenklapt verschijnt een hexagram die we al eerder zagen in de Tetraktys van de Pythagoreërs. Misschien zit er dan in de stertetraëder nog een ander ruimtelijk figuur ingesloten die wellicht in perfect evenwicht is en iets te maken heeft met een hexagram.

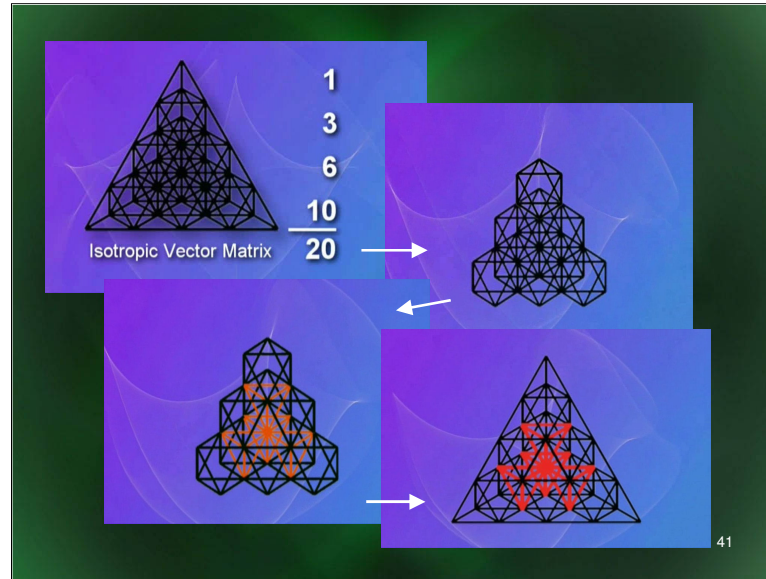

Zoals eerder gezegd bevindt zich op aarde een tweetal bekende plekken op 19.5° noorderbreedte. Dit zijn de vulkaan Mauna-Kea op Hawaii en in Mexico in Teotihuacan, het tempelcomplex van de Zon en de Maan. Echter er is iets heel bijzonders aan de hand met dit complex dat een grondoppervlak van zo'n 87 km^2 heeft. Het complex is uit de 5^e eeuw voor onze jaartelling en in de vorige eeuw heeft een zekere Hugh Harleston jr. er onderzoek gedaan. Hij heeft het gehele complex met al zijn gebouwen opgemeten en alle maten van het complex bestudeerd. Dit tempel complex blijkt dus een reproductie van ons zonnestelsel voor te stellen, inclusief de planeten Neptunus en Pluto, planeten die pas in de 19^e eeuw werden ontdekt toen we de beschikking kregen over de telescoop!! Na zo'n 20 jaar research kwam Hugh Harleston jr. tot de conclusie dat er een fundamentele code in de tempelcomplex besloten lag en dat alles erop wees dat het gehele tempel complex iets te doen had met een 4V in een bol. Het complex ligt dus op een specifieke band op de aarde (19.5°) maar dat ook het complex zelf te maken had met een 4V in een bol is wel heel bijzonder en opmerkelijk en toont aan dat de bouwers van dit complex een heel diep inzicht hadden in de Heilige Geometrie en ons zonnestelsel.

Het blijkt dat de beschrijving van dit 4V overeen komt met een model dat Buckminster Fueller een isotropische vector matrix (IVM) noemt, een figuur die er naar alle kanten hetzelfde eruit ziet.

Wederom een stukje puzzel toegevoegd aan de bonte verzameling van gekleurde puzzel stukjes. Ik moest me dus verder verdiepen in de IVM. Zo gezegd zo gedaan.

De IVM bevat 20 4V die allemaal in dezelfde positie staan, met hun punt naar boven. Er zijn 10 4Vn in de onderste laag, 6 4Vn in de tweede laag van onderen, 3 4Vn in de een na bovenste laag en 1 4V in de bovenste laag

Deze fundamentele geometrie was onderdeel van Buckminster Fuller concept dat het Universum een mathematische geometrische blauwdruk bezit en dat die blauwdruk die iets te maken had de IVM.

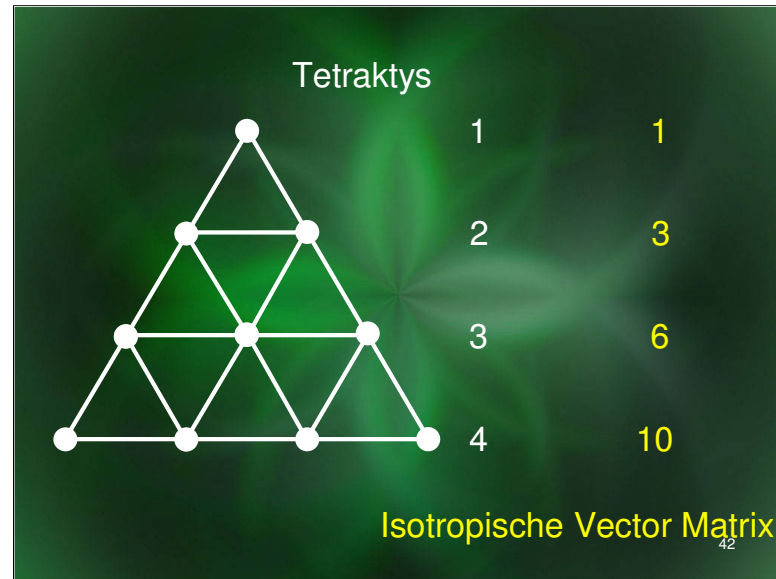
Als je dit model goed bestudeerd valt het op dat door de opbouw van de figuur met de 4V er ruimtes tussen de 4V ontstaan. Deze ruimte wordt gevormd door 8Vn, en deze zitten zij aan zij met de 4V, zoals we reeds ook zagen bij de Levensboom toen we het 4V en het 8V tegen elkaar aanschoven.

Dit was een wel heel uitzonderlijk resultaat en zeer bemoedigend.

Echter tussen de 8V in de IVM blijkt dat er nog iets aan de hand is. Tussen de 8V bevinden een viertal 4Vn die zijn geroteerd zijn t.o.v. van de 20 andere 4V en die met hun punt naar beneden wijzen.

Als je deze 4 geroteerde en omgekeerde 4Vn zou verwijderen dan is de tetraëder dus eigenlijk bijna volledig hol/leeg, je houdt alleen een kleiner 4V over in elk hoekpunt van de IVM.

Dit was nogal onverwacht omdat de structuur van het Vacuüm in perfect evenwicht zou moeten zijn en de IVM symmetrie vertoonde en dus niet in perfect evenwicht was.

Als we weer even naar de Tetraktys kijken dan zijn er overeenkomsten met de IVM aan te wijzen:
Beiden zijn uit 4 lagen of etages opgebouwd.

Let hier ook eens op de getallen symboliek die in deze figuur zit verborgen:

Als je elke stip in de Tetraktys beschouwd als een 4V met een punt naar boven, dan bevindt zich in de bovenste laag 1 4V.

Als je vervolgens stelt dat er in de 2^e laag twee 4Vn meer zitten dan in laag 1, dan geeft dat $1+2= 3$ 4Vn

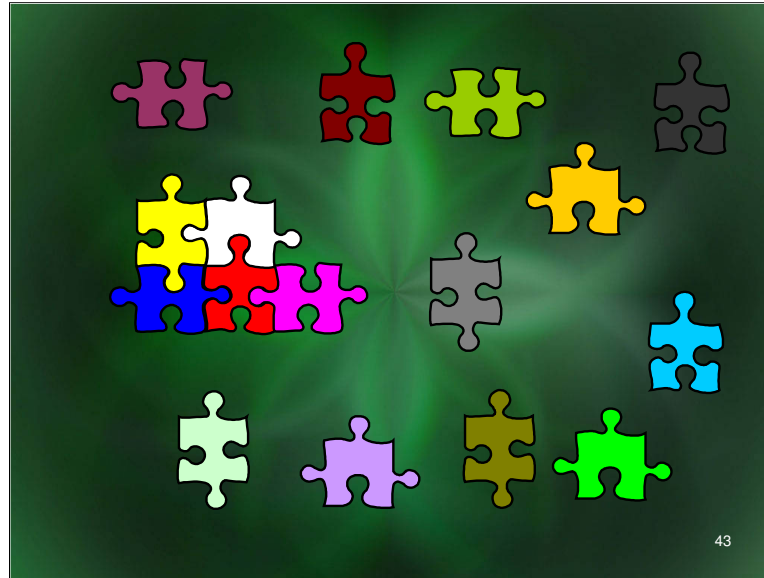
Op een zelfde manier in de 3^e laag is het aantal 4V dan dus gelijk aan $3+3 = 6$ 4Vn

In de 4^e laag bevindt zich dan dus $6+4$ Vn = 10 4Vn.

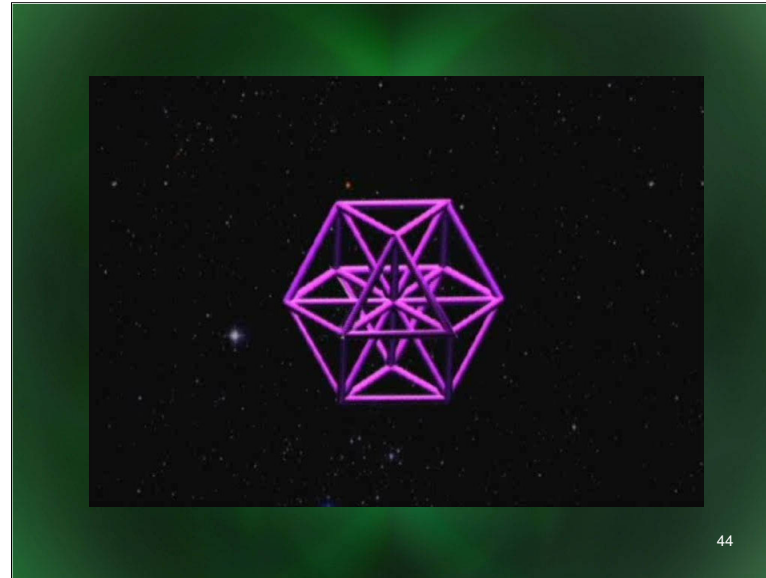
Deze manier van optellen heeft zijn analogie in de reeks van Fibonacci: 0,1,1,2,3,5,8,13 enz.

In totaal geeft deze telwijze dus 20 4Vn, in lijn met het werkelijke aantal 4Vn die zich in het IVM bevinden.

Als je verder naar de zijvlakken van de IVM kijkt dan kan je daar een aantal in elkaar lopende hexagrammen herkennen. Dit hexagram blijft dus maar terugkomen en moet dus wel iets betekenen.

Beetje bij beetje begon ik de geheime puzzelstukjes van de Universele Bouwstenen beter te begrijpen. Heel mooi en wonderlijk om te zien hoe dit alles toch zo naadloos aansluit. Als je naar de puzzelstukjes kijkt kan je zien dat er meerdere wegen naar/door de HG lopen en dat alles met elkaar en door elkaar is verbonden.

Zoals gezegd is de IVM zelf niet in perfect evenwicht.

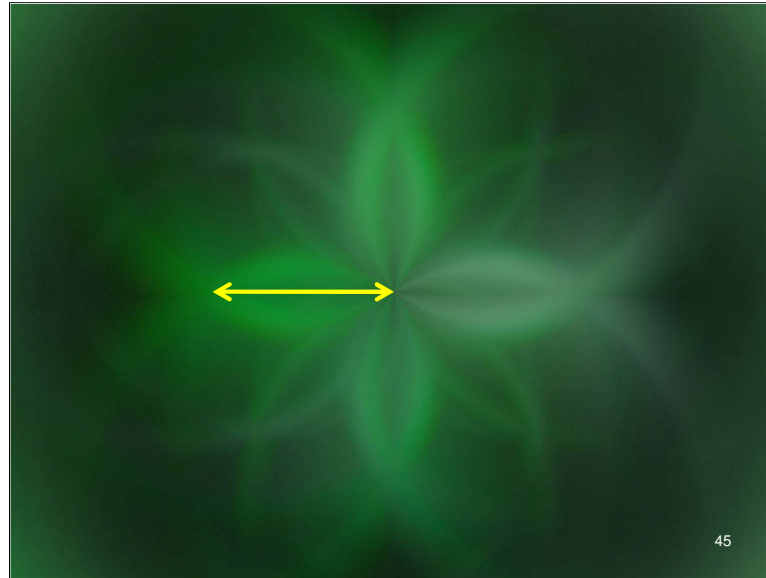
Echter, het hele Universum is gepolariseerd, dus moet ook de geometrie die in perfect evenwicht binnen de stertetraëder moet zitten ook zijn opgebouwd uit twee tegenpolen. Indien twee IVMs als een stertetraëder in elkaar geschoven zouden worden gebeurt er iets wonderlijks, dan blijkt dat de 3 4Vn waarvan op het eerste gezicht niet duidelijk was waar deze voor diende in de juiste positie zitten om de 3 4Vn vanuit het andere IVM te ontvangen zonder dat er 4Vn verwijderd of toegevoegd hoefden te worden.

De gepolariseerde IVM is dus eigenlijk incompleet zonder zijn tegenpool.

Door het samenvoegen van de 2 IVM matrices ontstond er een perfecte symmetrie in het midden van de stertetraëder in het overlappende gedeelte. Het resultaat van de intersectie van de 2 IVM matrices vormt een perfect bol om de stertetraëder met in het midden van de stertetraëder een kuuboctaëder die wordt gevormd door het bijeenkomen van 8 tetraëders en die door Buckminster Fuller het vector evenwicht (vector equilibrium) werd genoemd. Dit is het enige lichaam dat waarin alle vectoren in dezelfde proportie staan om een perfect evenwicht te vormen. Deze vorm zit tussen een kubus en een octaëder in.

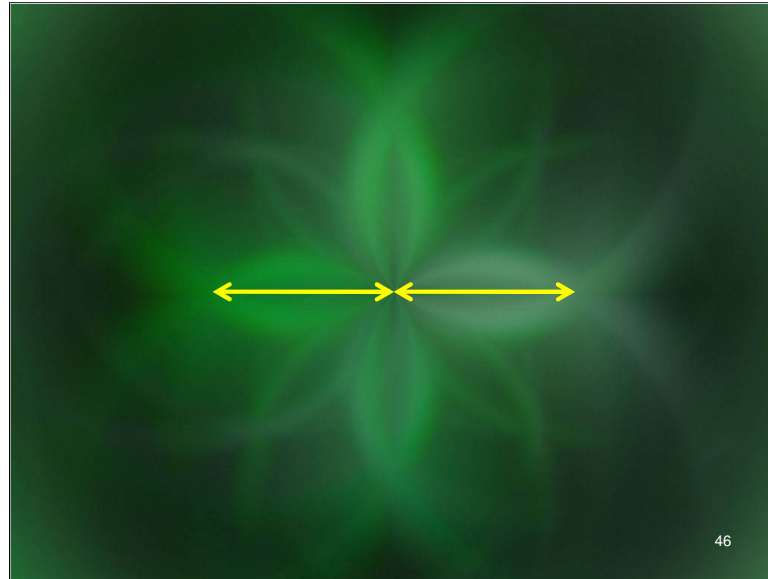
Als je in geval van het 8V de toppen er haaks afsnijdt krijg je de kuuboctaëder.

Waarom is het vector evenwicht de enige geometrie die in perfect evenwicht is?

Je kan een kracht uitbeelden door middel van een zogeheten vector, de richting van de vector geeft de richting van de kracht aan. De lengte van de vector zegt iets over de grootte van de kracht, hoe groter de kracht hoe groter de vector en hoe kleiner de kracht hoe kleiner de vector.

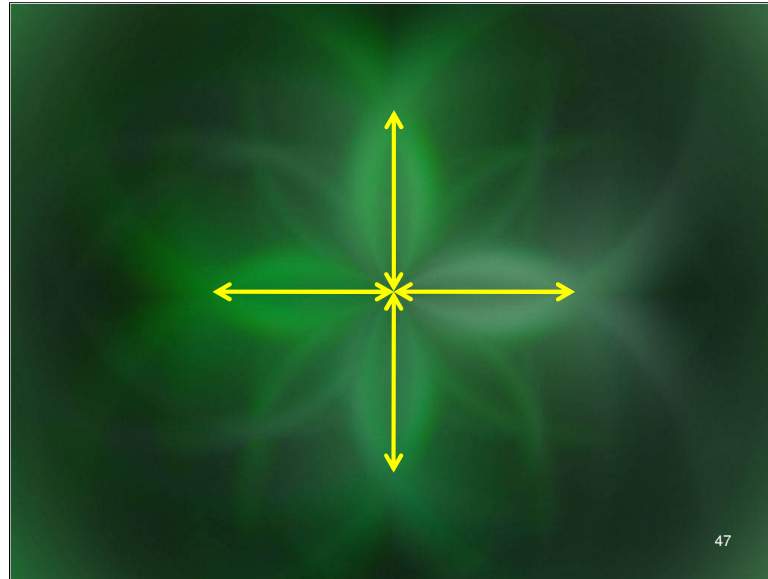
Echter, volgens de combinatie van de 6^e en 7^e UW ontstaat er oorzaak en gevolg waarvoor geldt dat voor elke kracht er een even grote maar tegengestelde kracht is.

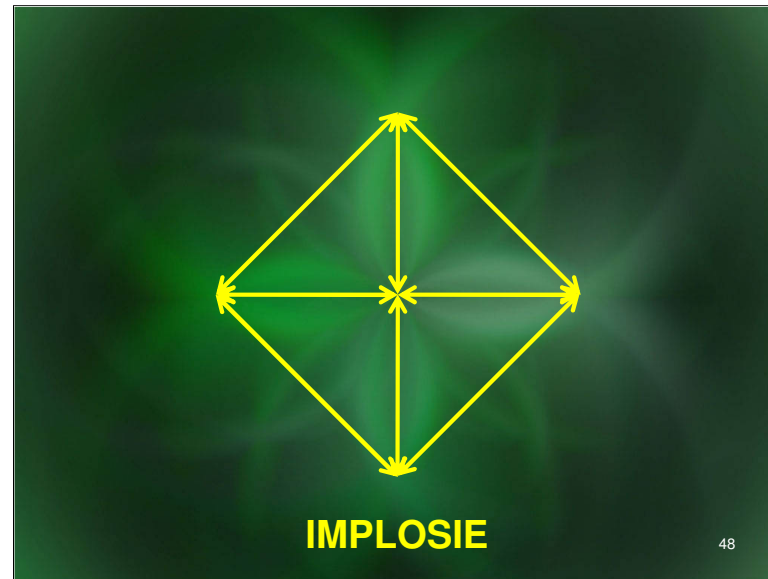
Dat geeft dus dit plaatje. Echter dit is een nogal eigenaardig evenwicht, in horizontale zin is er evenwicht, maar elke beweging in deze figuur naar boven of beneden doet het evenwicht verstoren.

Wat ga je doen om perfect evenwicht te creëren?

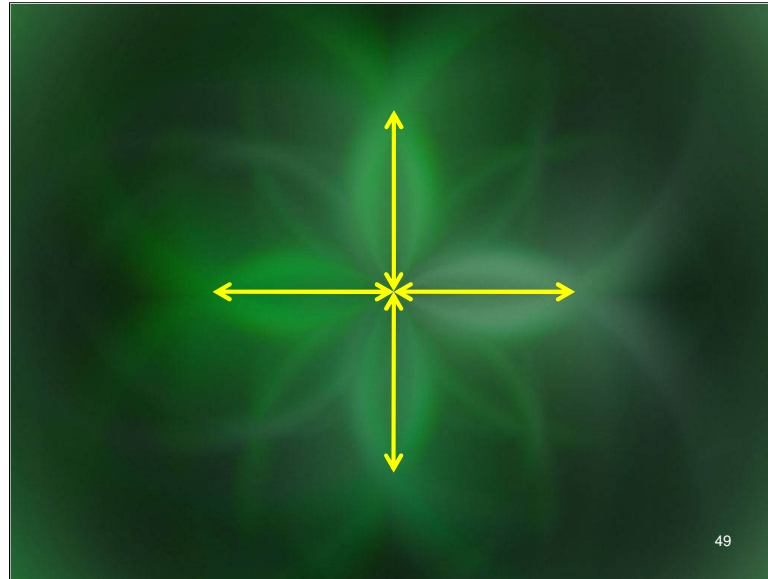
Je kan bijvoorbeeld nog twee vectoren toevoegen die loodrecht op de twee horizontale vectoren staan.

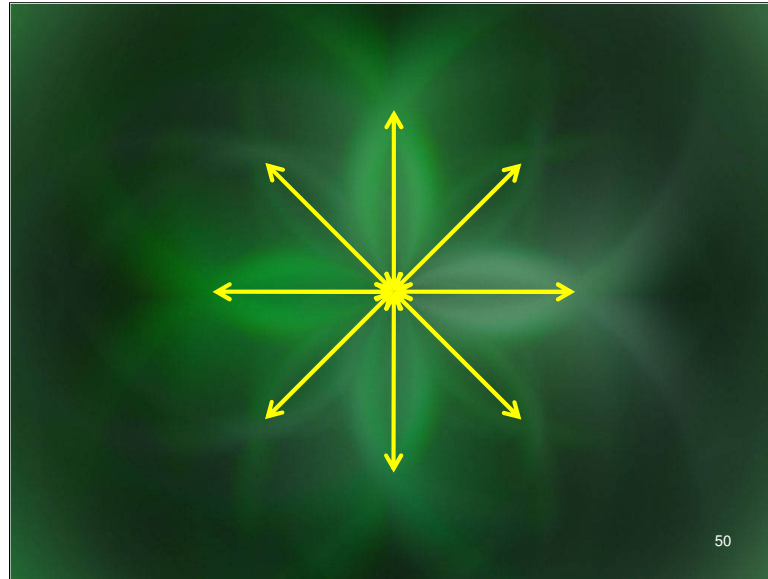
Als je dit doet dan krijg je deze vector opstelling, maar nu moet je nog het effect mee nemen dat een horizontale en een verticale vector ook invloed op elkaar hebben en gezamenlijk een resulterende kracht vormen

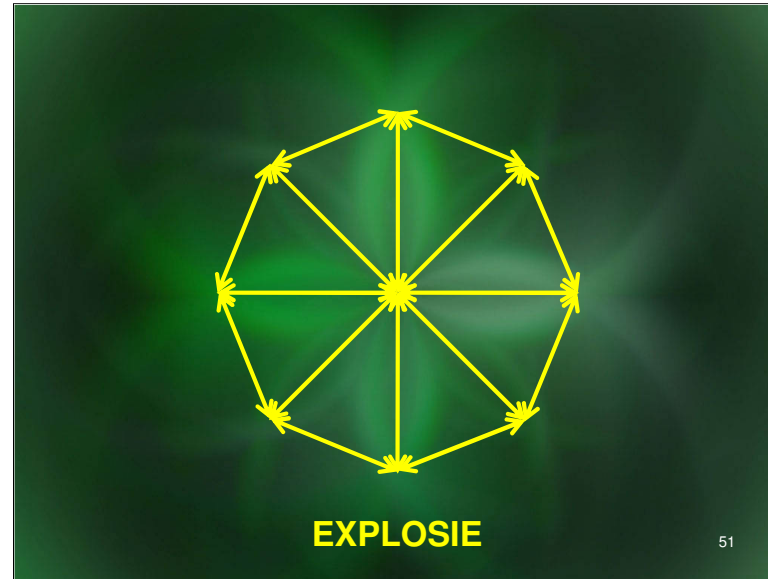
Als je het vector evenwicht tekent dan ziet het er zo uit. Nu heb je een probleem omdat de vectoren aan de rand vectoren nu groter zijn dan de binnen gelegen vectoren, hetgeen instabiel is en een implosie veroorzaakt. Wat ga je doen om perfect evenwicht te creëren?

Je zou dus nog meer vectoren kunnen toevoegen, even groot als de vorige sets maar nu bijvoorbeeld onder 45 graden

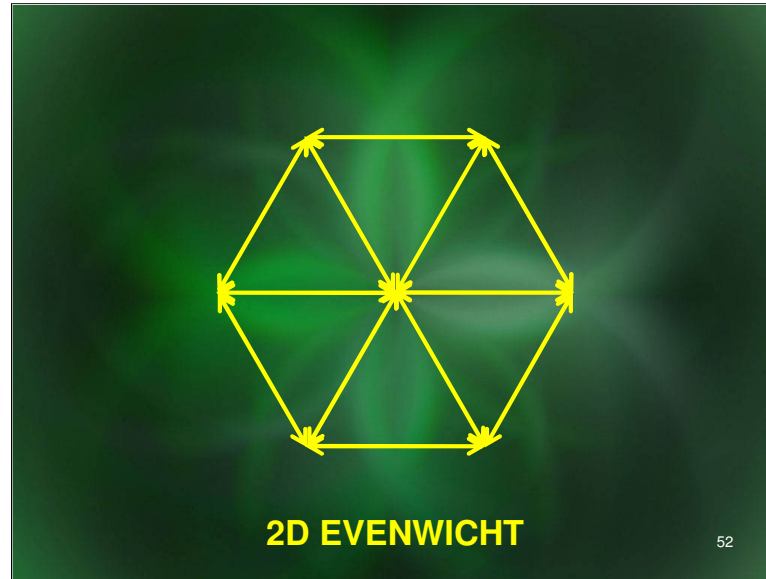

Dat zou er dus zo uitzien, ook hier moet de nog de andere vectoren toevoegen om het systeem te sluiten. Je doet dit door de uiteinden aan de buitenkant van de vectoren te verbinden.

Dat zou er dus zo uitzien.

Nu heb je weer een ander probleem, nu zijn de vectoren aan de rand kleiner dan de binnen gelegen vectoren en dus is het systeem instabiel en zal exploderen

Als je dus een hexagram neemt dan zijn de vectoren aan de rand even groot als in het middel en heb je een 2D evenwicht. Weer zien we het hexagram opduiken.

Indien je dus een 3D evenwicht wil krijgen moet je dus feitelijk 4 hexagrammen samenvoegen in een ruimtelijke opstelling.

Je hebt 4 driehoeken nodig om een 4V te maken, nu heb je dus 4 hexagrammen nodig om een kuboctaëder te maken

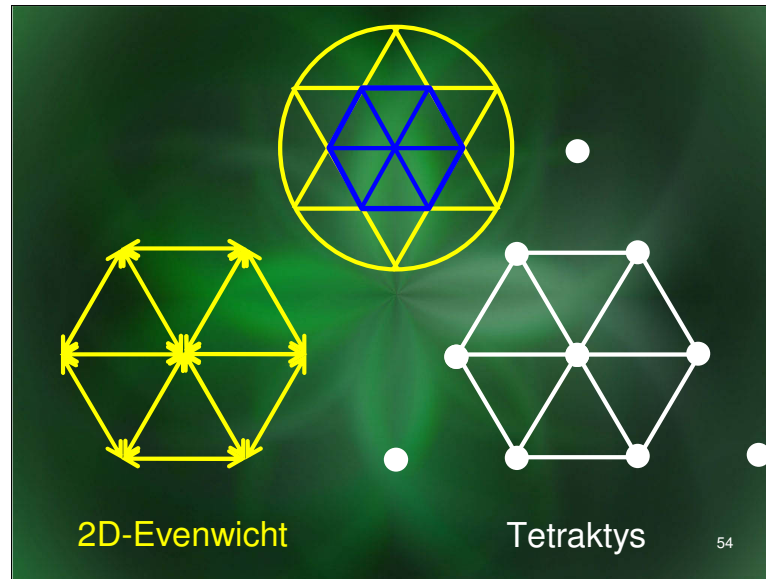
Als je dat doet dan krijg je dus het figuur op de volgende pagina.

Dit is dus de kuboctaëder in 2D afgebeeld.

Indien je naar de kuboctaëder kijkt dan zie je dat het een middelpunt heeft en dat er vanuit dat middelpunt 12 vectoren de ruimte ingaan die allemaal op een zelfde afstand tot het middelpunt hebben. Dit zou wel eens de essentie kunnen zijn van de verwijzing van de 12 rond de 1 in vele geschriften/gebruiken, zoals de 12 discipelen rond Jezus, de 12 maanden van het jaar, de 12 tekens van de dierenriem etc.

De zijvlakken van de kuboctaëder worden gevormd door gelijkzijdige driehoeken en vierkanten, in overeenstemming met wat Plato heeft beschreven voor de 4 regelmatige lichamen. Dit gaat dus blijkbaar ook op voor de kuboctaëder die het midden houdt tussen een kubus en een achthoek.

Alle aanwijzingen dat een hexagram een rol speelt bleken dus wel degelijk gegrond.

Het hexagram in de stertetraëder, ook wel ster van David genoemd, zit dus werkelijk in de ruimte stertetraëder ingesloten, als onderdeel van de kuboctaëder. De Tetraktys van de Pythagoreërs heeft dus mijn inziens wel degelijk een diepere betekenis dan je op het eerste gezicht zou zeggen.

Als je naar het hexagram kijkt kwam bij mij al snel een associatie met sneeuwvlokken/kristallen opzetten.

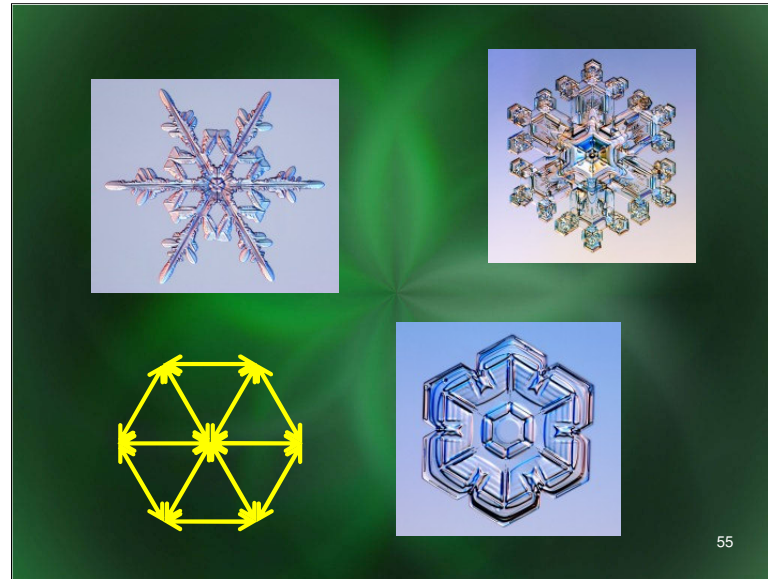
Indien het 20V het teken van water is en een sneeuwvlok/kristal de vorm heeft van een hexagram dan zou je kunnen denken dat er geen overeenkomst is. Niets is echter minder waar toen ik al spelende met de flexibele kuboctaëder hierover zat na te denken.

De kuboctaëder heeft net als het 20V 12-hoekpunten. Als je de kuboctaëder op een driehoek als basis zet dan valt op dat de top driehoek 180 graden gedraaid zit top van de basis driehoek, net als bij het 20V

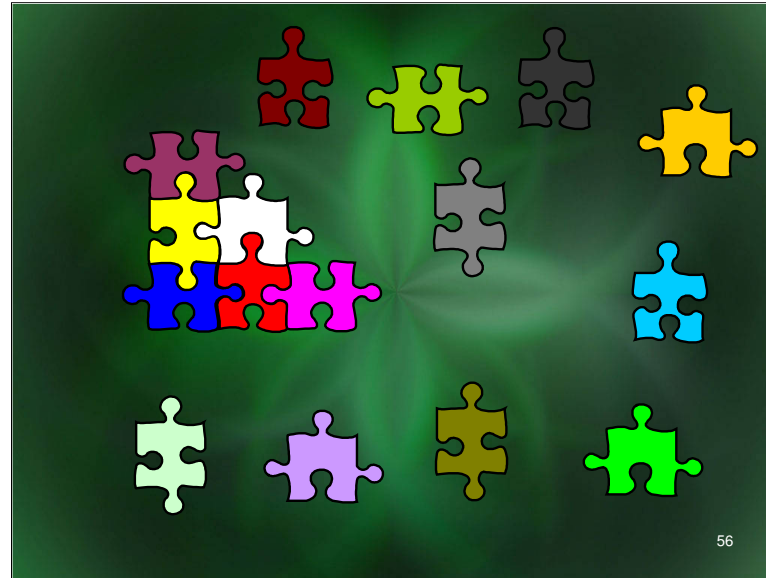
Als je de flexibele kuboctaëder vervolgens ietwat indrukt dan tordeert hij ietwat en kan je een 20-vlak zien ontstaan, er ontbreken alleen een aantal ribben van het 20V. Als je vervolgens de kuboctaëder verder tordeert door hem in te drukken dan gaat de kuboctaëder over in een 8V.

Je kan de kuboctaëder ook op een andere manier laten imploderen en als je dat goed doet verschijnt er een hexagram

Je zou dus kunnen stellen dat een regendruppel (een bol vorm) van binnen een 20V heeft, die in een sneeuwvlok een aantal ribben verliest waardoor een kuboctaëder ontstaat die onder invloed van de weerscondities in elkaar wordt gedrukt en zo dus overgaat naar een minimale inhoud in de vorm van een hexagram.

Hier zijn een aantal sneeuwkrystallen, de hexagonale structuur is hier duidelijk te zien.

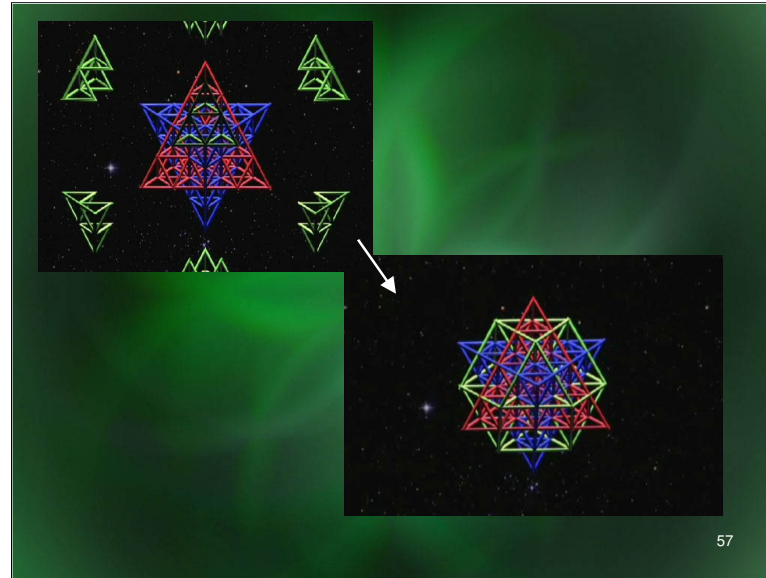

Ik kon dus wederom een stukje dat paste toevoegen aan de puzzel

Echter, er was nog een probleem.

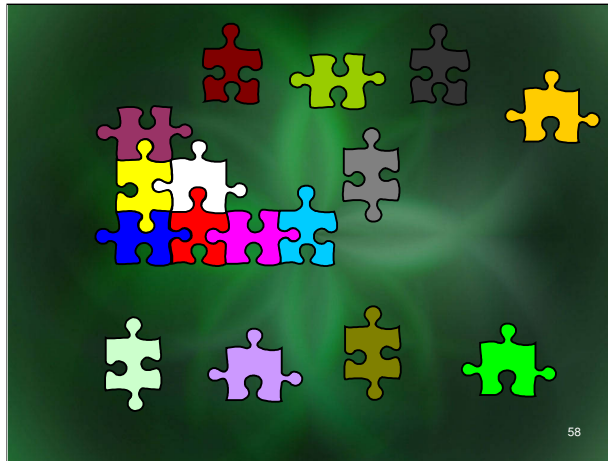
In de stertetraëder zat wel een kuboctaëder die zich in perfect evenwicht bevond, maar aan de armen van de stertetraëder zaten nog steeds een aantal $4Vn$ die een symmetrie hadden en dus niet in evenwicht waren.

We zijn uiteindelijk op zoek naar een model dat in perfect evenwicht is, dus wat te doen?

De oplossing voor dit probleem is om nog meer $4V_n$ toe te voegen, drie per punt van de stertetraëder. Als je dit doet dan voeg je dus in totaal 24 $4V$ extra toe, dus tezamen met de 20 $4V$ per IVM geeft dus in totaal 64 tetraëders die tezamen het zogenaamde 64 tetraëder rooster vormen. Nu vallen alle betreffende puzzelstukje op zijn plaats omdat we nu iets bijzonders hebben gemaakt.

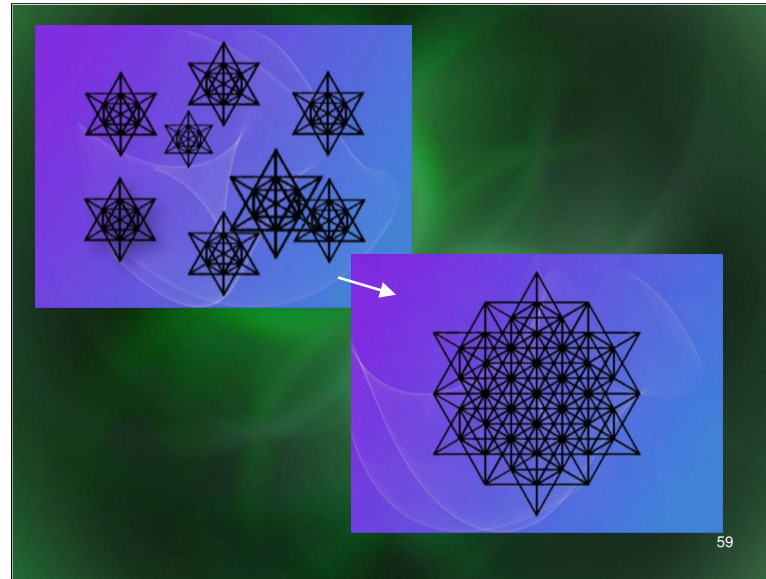
Door dit samenvoegen ontstaat er een 2^e en grotere kuboctaëder om de stertetraëder heen die 2 maal zo groot als de kuboctaëder in de stertetraëder, je zou kunnen zeggen dat deze een octaaf groter is. De ontstane figuur is dus feitelijk een 3D fractal die zich zowel naar binnen toe als naar buiten toe kan gaan, in analogie met de reeks 12V-20V-12V

Toen ik dit model verder bestudeerde en aan de stertetraëder dacht die om ons lichaam zit realiseerde ik me dat dit alles wel heel nauw aansluit bij de Merkaba ademtechniek, zoals Drunvalo deze in zijn boeken beschrijft. Het middelpunt van onze stertetraëder, gevormd door het vector evenwicht binnenin de stertetraëder, valt samen met de oorspronkelijke 8 eerste cellen die in ons perineum liggen. Je daalt dus via het vector evenwicht om onze stertetraëder af naar het 2 keer zo kleine vector evenwicht binnenin de stertetraëder. Je kan verder en verder afdalen tot aan de oorspronkelijke 8 eerste cellen van ons lichaam die ook in de vorm van een stertetraëder bijeen zitten (en dus ook weer een vector evenwicht om zich en in zich hebben). Je kan dus feitelijk in vergrotende en verkleinende trap dit tot in het in oneindig herhalen.

Er is echter nog iets bijzonders aan de hand.

Als je de eerste 6 ademhalingen doet van de Merkaba activatie dan weten we dat we ons met slechts 6 van de 8 hoekpunten van de stertetraëder hoeven te verbinden, de top van de zonnetetraëder en de punt van de aardetetraëder worden dan automatisch mee gebalanceerd. Als je nu kijkt naar die 6 betreffende hoekpunten van de stertetraëder dan zie je dat het overlappende gebied van de 2 tetraëders precies de kuboctaëder omsluit. Ik vermoed dan ook dat je dus feitelijk je elektromagnetische velden via de kuboctaëder in de stertetraëder schoont doordat deze rechtstreeks in verbinding staat met de kuboctaëder in de stertetraëder die om je 8 eerste gevormde cellen zit. Je hebt dus als het ware een rechtstreeks verbinding met het Vacuüm waarna je het 'verzamelde en verwerkte' afval via de punt van de aardetetraëder terug naar het hart van Moeder Aarde stuurt dat op haar beurt ook weer met het Vacuüm in verbinding staat. Je maakt als het ware een soort elektrisch circuit waarbij je via het centrum van de kuboctaëder, die een verbinding heeft met het Vacuüm, een verbinding legt via de punt van de aardetetraëder naar het hart van Moeder Aarde, dat ook weer in verbinding staat met het Vacuüm. Afval gaat dus via de punt van de aardetetraëder uit je stertetraëder en schone, pure energie (en dus liefde) komt via het centrum van de kuboctaëder in de stertetraëder weer naar binnen stromen, in lijn met de combinatie van de 6^e en 7^e UW die tezamen een soort van oorzaak en gevolg teweeg brengen.

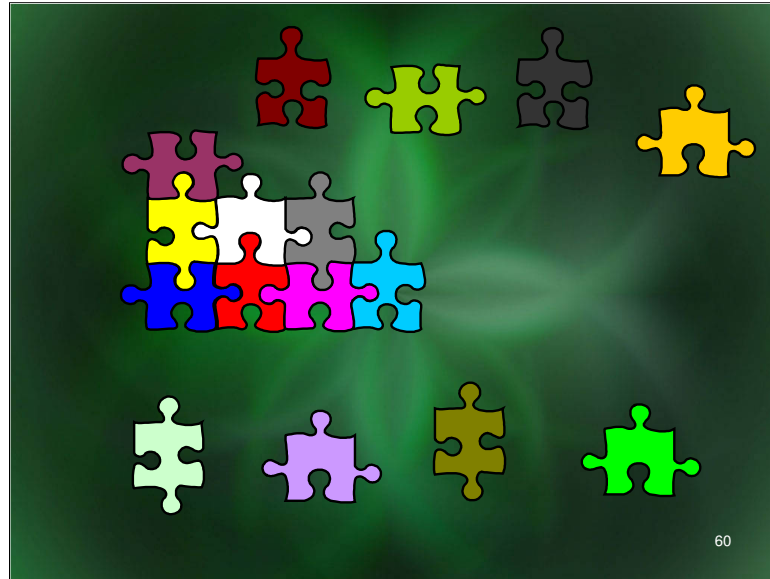

Maar er is nog iets ander gebeurd door het toevoegen van die 24 extra externe $4V_n$,

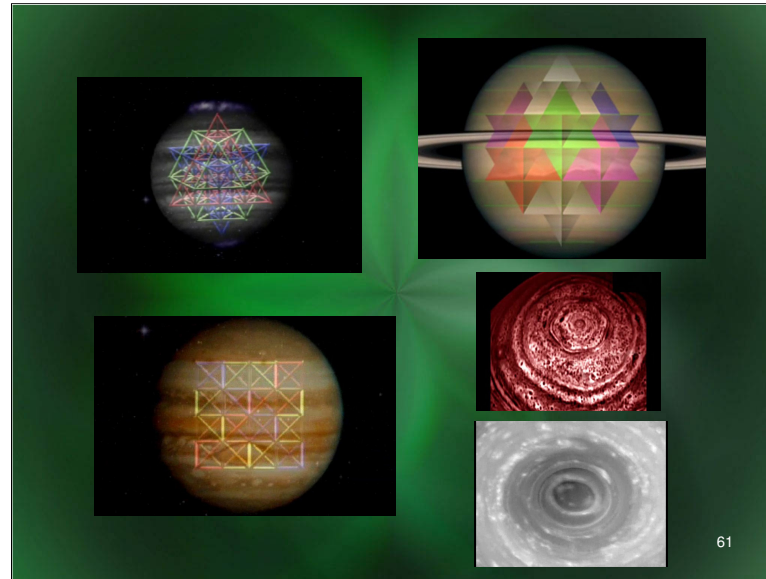
Deze 3D fractal met zijn naar buiten gerichte groei wordt gevormd door 8 stertetraëders die tezamen komen en het vector evenwicht, de kuboctaëder vormen.

De stertetraëder heeft 8 tetraëders die naar buiten wijzen en het vector evenwicht heeft 8 tetraëders die naar binnen wijzen.

Dit geeft dus beiden kanten van de gebeurtenis horizon in een mathematische matrix, zijnde de stralende en expanderende kant (de stertetraëder) en de samentrekkende, comprimerende, naar binnen gerichte kant (het vector evenwicht). Deze combinatie levert dus de gezochte feedbackloop in het Scheppingsproces waarbij de stertetraëder en de kuboctaëder tezamen de Bouwstenen van het Universum vormen die via het Vacuüm alles met elkaar verbindt.

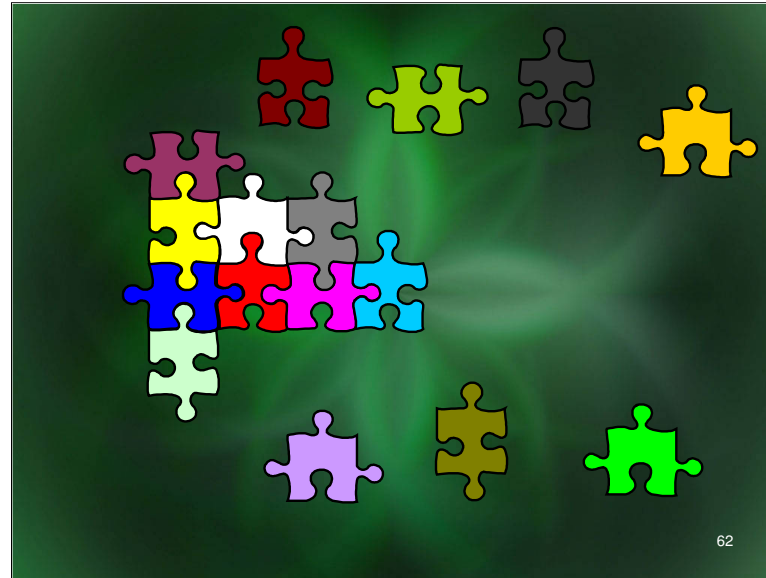
Ik was weer een stapje verder met het inpassen van de door mij gevonden puzzelstukjes.

Is er bewijs te vinden dat het 64 tetraëder rooster met de 8 stertetraëders en de twee kuuboctaëders model staat voor de Universele Bouwstenen?

Wel kijk maar eens naar bovenstaande foto's en let op hoe de diverse lagen overeenkomen met de kuboctaëder.

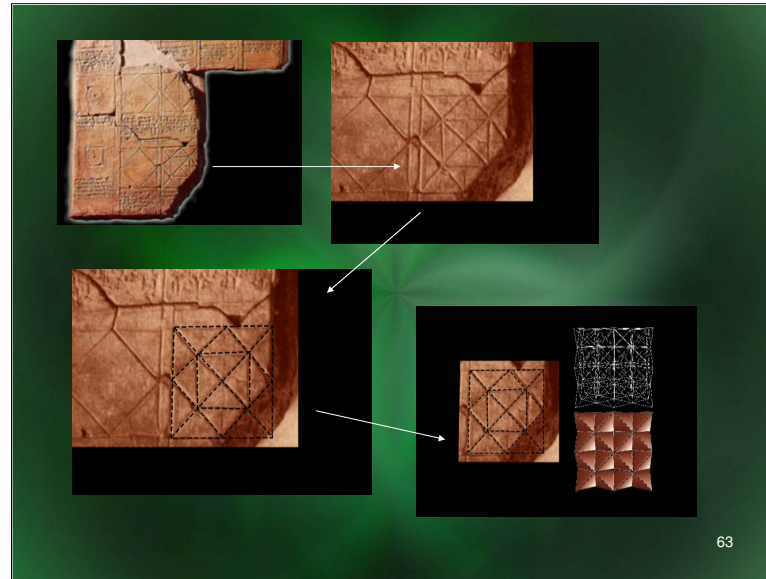
Bij de polen van Saturnus (foto's rechts onder) is dus iets bijzonders aan de hand, aan de ene pool is een roterend hexagram te zien dat reeds jaren geleden al eens werd gefilmd door een ruimtesonde. Op de andere pool bevindt zich een vortex, een draaikolk die allerlei materie naar het binnenste van de planeet opslurpt.

Het antwoord is dus ja, zijn er echter nog meer bronnen?

Passen er nog meer puzzelstukjes?

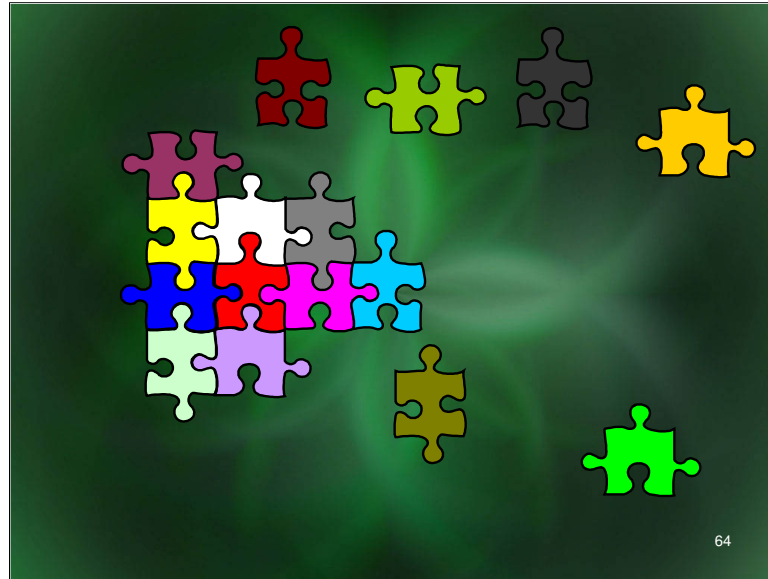
Zijn er in de ons overgeleverde geschriften/voorwerpen aanwijzingen die het idee van een 64 tetraëder rooster bevestigen?

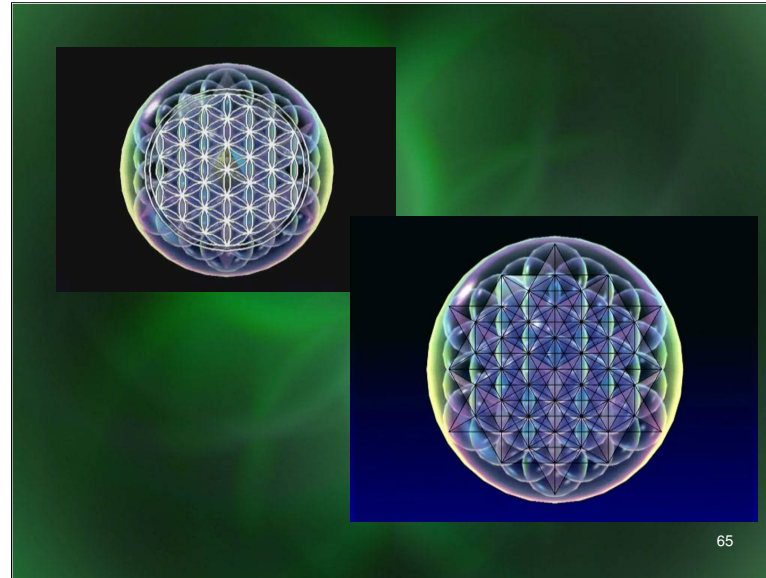
Kijk hier eens naar

Dit is een fragment van een oude klei tablet van de Babyloniërs die volgens wetenschappers de structuur van de Schepping en het Vacuüm beschrijft. Je ziet aan de linkerkant de punt en de cirkel en deze ook opgesloten in een vierkant. Let met name op het stukje kleitablet aan de rechter onderkant in de foto linksboven.

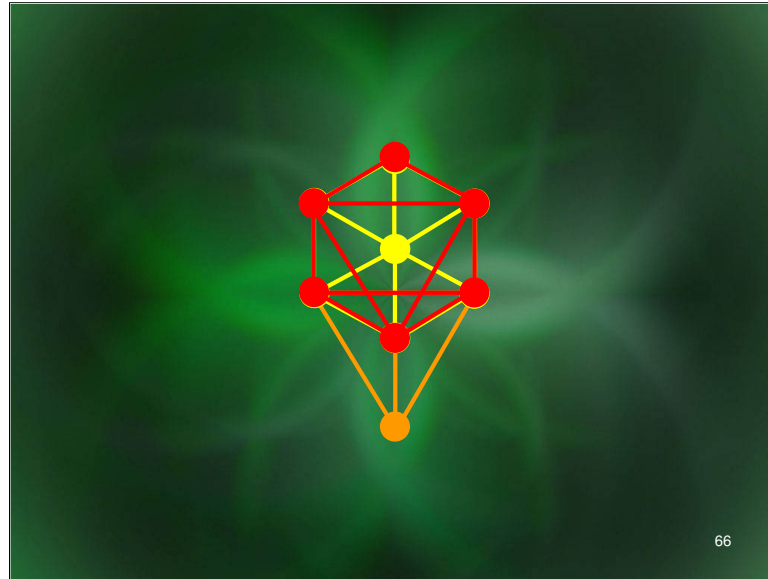
Hier komt toch wel ondubbelzinnig het aangezicht van het 64 tetraëder rooster in beeld.

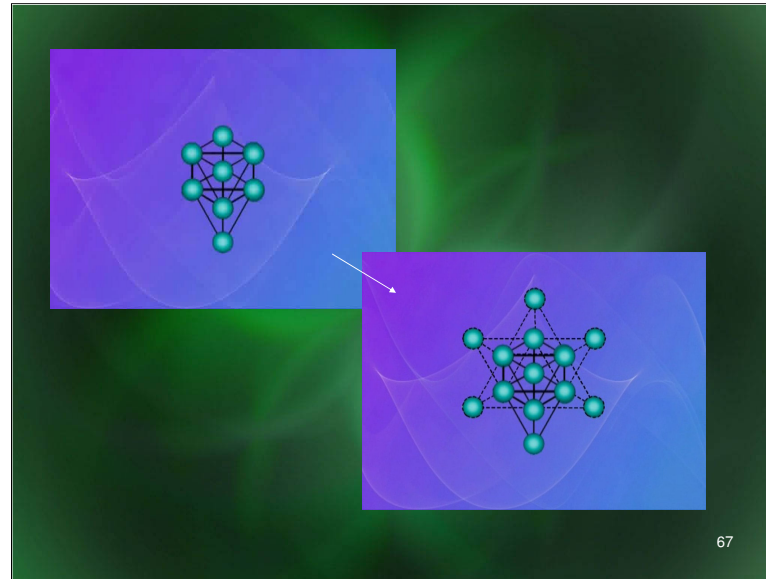
De stukjes die in de puzzel pasten volgden elkaar steeds sneller op, het leek alsof er geen einde aan kwam (er komt ook waarschijnlijk geen einde aan omdat het een eeuwig doorlopende puzzel is)

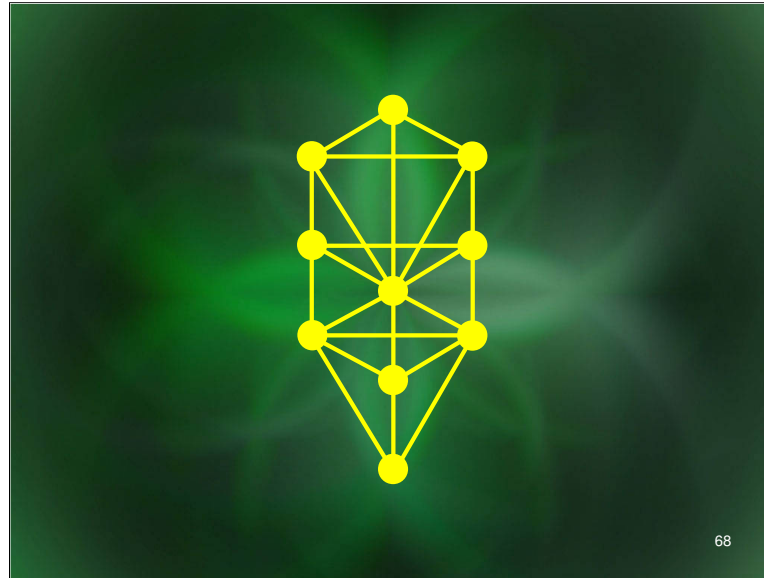
Als je we nu naar de Flower of Life (Levensbloem) gaan, valt daar soms ook nog meer in te ontdekken? Ook hiervoor geldt dat het verhaal nog steeds opgaat, het 64 tetraëders rooster past ook precies over/in de Levensbloem.

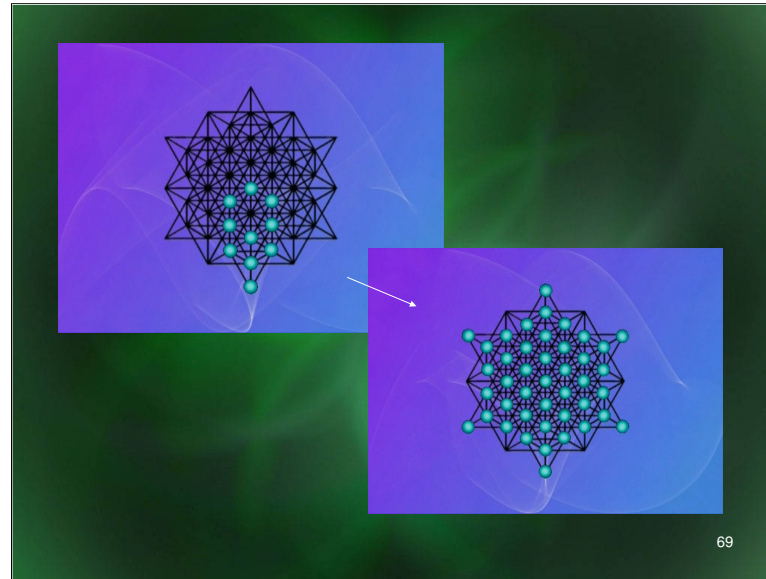
Nog even terug naar die sleutel die we eerder hadden gevonden, hier moet dus ook een verdere rol voor zijn weggelegd gezien alles wat we tot nu toe hebben gevonden.

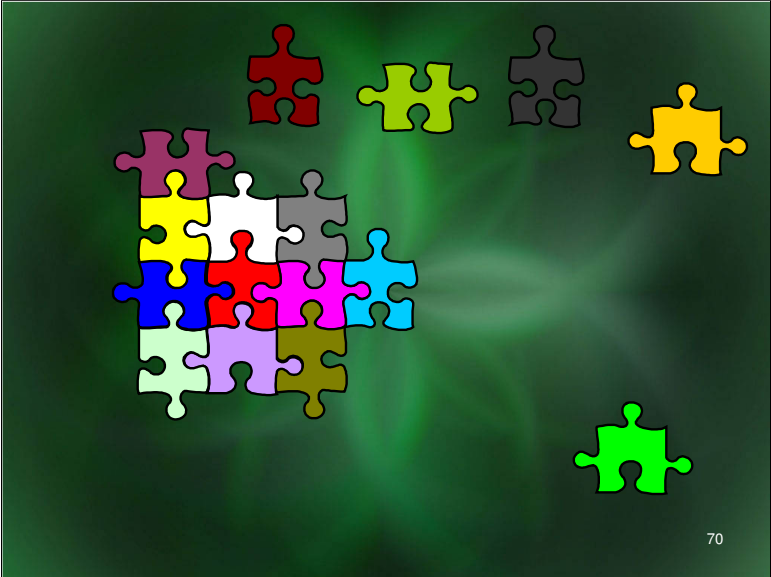
Als je dit figuurtje dus een aantal malen tekent, dan zie je dat de diverse lijnen waarvan in eerste instantie het niet duidelijk was waar ze voor dienden dat die dus de structuur aangeven om een stertetraëder te vormen.

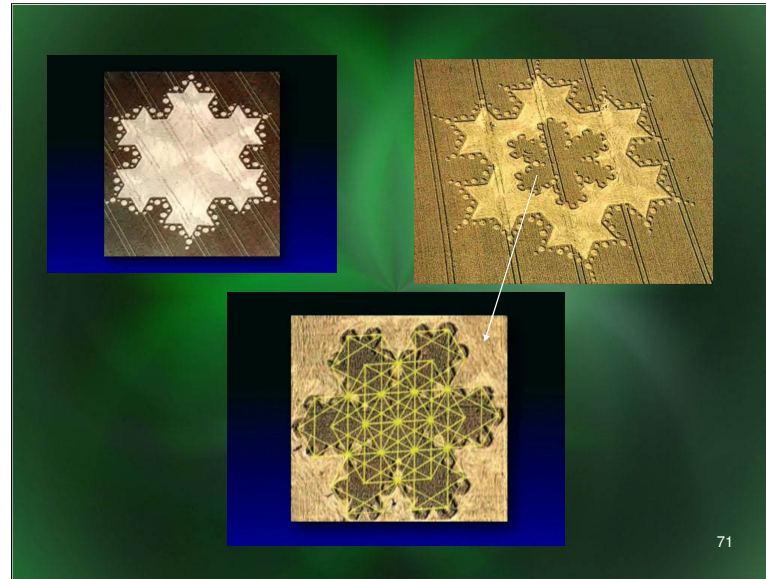
Als we nog even bij de Kabbalistische leer blijven en nogmaals kijken naar de Levensboom dan moeten we ons realiseren dat er in de Kabbalistische teksten sprake is van 4 Levensbomen. Echter, zoals ook bij het Tempelcomplex van de Zon en de Maan waar we slechts de halve polariteit kregen in de vorm van één tetraëder in een bol, krijgen we in de Kabbalistische tekst ook (zeer waarschijnlijk) slechts de halve polariteit. We moeten dus uitgaan van 8 Levensbomen.

Als we naar de 2D weergave van het 64 tetraëder rooster kijken dan kunnen we daar de 8 Levensbomen overheen leggen, een verder bewijs dat ook de Kabbalistische tekst verwijst naar het 64 tetraëder rooster als model voor de Universele Bouwstenen van de Schepping.

En wederom weer een puzzelstukje dat op zijn plaats valt

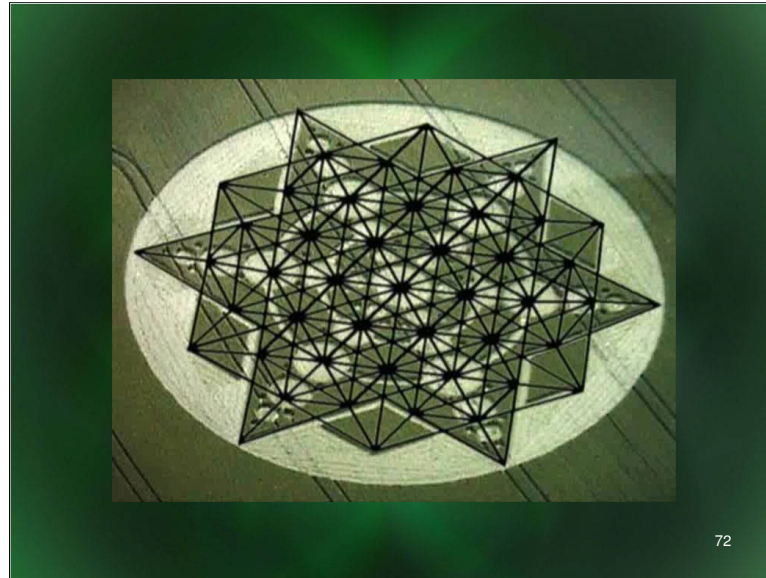

Ook in recent ontstane graancirkels zit de geometrie van het 64 tetraëder rooster en de kuboctaëder verstopt. Bij het zien van bovenstaande graancirkel moest ik direct aan de vertakte stertetraëder denken die ik tegen was gekomen in Frankrijk, zoals ik die eerder heb laten zien. De vertakte stertetraëder bleef mij dus achtervolgen.

Deze graancirkel linksboven lijkt naar buiten te groeien en bestaat uit 8 kleinere stertetraëders de voorste and achterste stertetraëder valt dus weg in deze graancirkel.

Ik weet dat er graancirkels en graancirkels zijn, maar als je goed naar deze graancirkel kijkt dan zie je dat deze wel op een hele speciale manier is gemaakt, de manier waarop het graan in de graancirkel is neergelegd suggereert diepte. Dit kan en is niet door mensenhanden en voeten worden gemaakt.

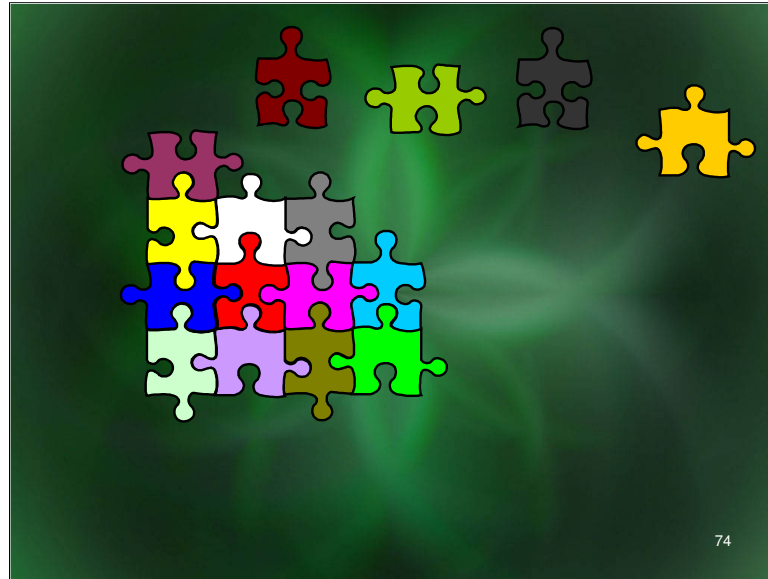
Er is echter ook een keer een bijna identieke graancirkel gevonden die ook binnen in de graancirkel nog een patroon bevatte. Dit patroon lijkt op een naar binnen gerichte groei te duiden. Als je het binnenste van de IVM, de 8-vlakken, neemt dan kan je deze zo over de binnengelegde graancirkel heen leggen.

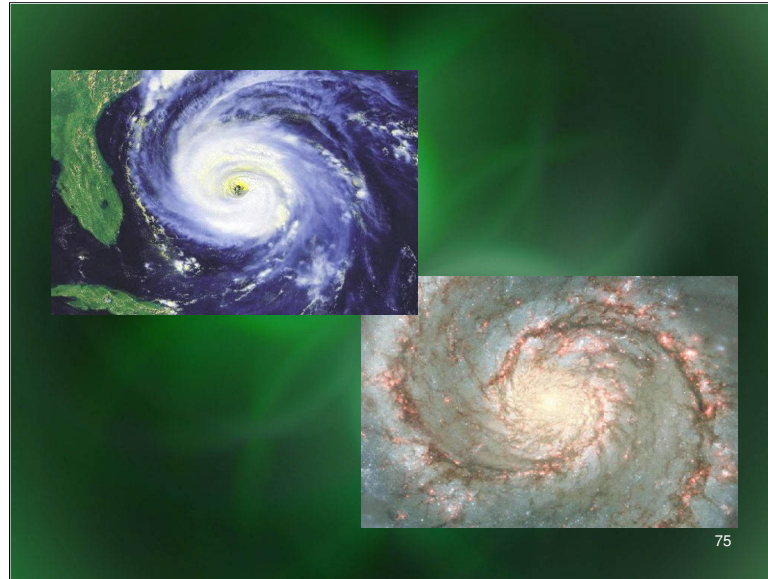
Hier is nog een andere graancirkel. Als je deze graancirkel van boven bekijkt dan is dit een mooi figuur.
Het blijkt dat je dus het 2D afbeelding van het 64 tetraëder rooster zo over deze graancirkel heen kan leggen,
het vormt een perfecte match.

Linksboven is een graancirkel met een bovenaanzicht van een kuboctaëder met een ingeschreven en omgeschreven cirkel (vertaal dit als een ingeschreven bol and omgeschreven bol). Als je deze graancirkel bekijkt dan kan je een cirkel met het kuboctaëder erin voorstellen. Door op bepaalde snijpunten binnen de kuboctaëder cirkels te trekken ontstaat de Levensvrucht. Als je deze ietwat verder ombouwt dan verschijnt er uiteindelijk een figuur met het binnenste van de kuboctaëder die weer naadloos over een andere graancirkel gelegd kan worden.

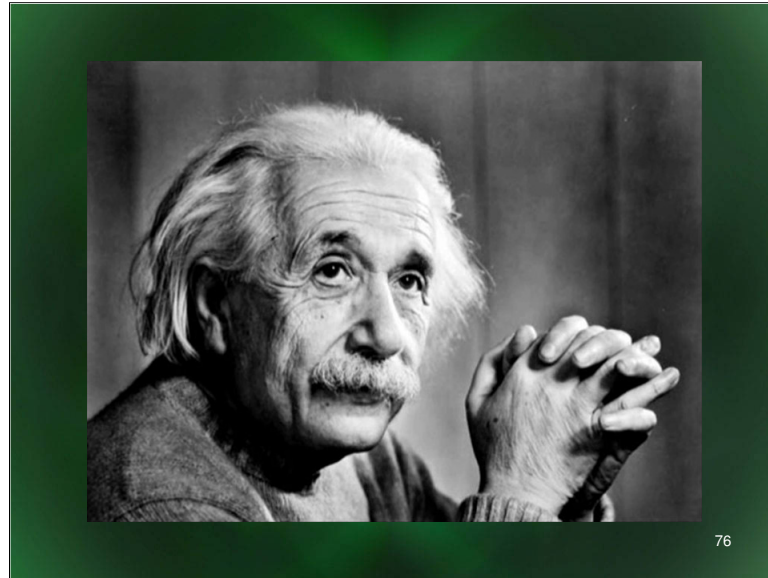
Wederom is er weer een stukje van de puzzel gevonden, het beeld van de puzzel wordt steeds completer.

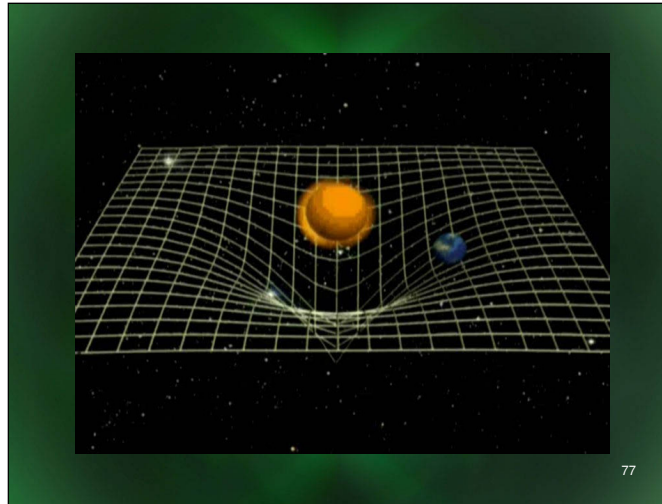
Het gevonden 64 tetraëder rooster met bijbehorende kuboctaëder zijn een statisch model voor het Vacuüm, terwijl alles in de natuur aan beweging onderhevig is. Zie hier een foto van een orkaan voor de kust van Florida en een foto van een sterrenstelsel met spiraalvormige armen. Hetzelfde fenomeen alleen op een andere schaal.

Wat bevindt zich in het midden van de tornado? Het oog van de tornado, stilte. In het oog van de tornado is het altijd stil doordat het gevormd wordt door het niet-zichtbare vector evenwicht in de oorsprong van de tornado.

Wat is in het midden van een sterrenstelsel? Daar moet zich dus iets dergelijks bevinden, in overeenstemming met de 2^e Universele Wet.

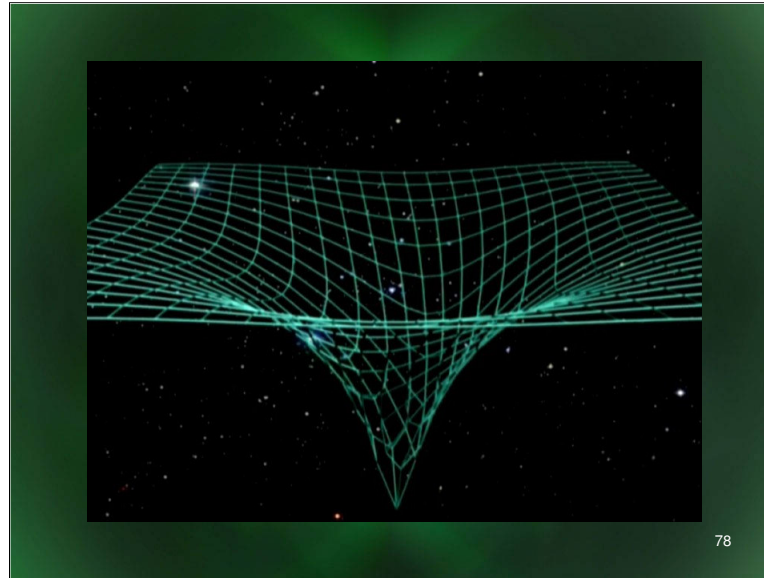

Het Universum is niet statisch, alles draait en beweegt. Er moet dus een theorie zijn die dit dynamische gebeuren beschrijft. Hoe is dit toe te passen in de hedendaagse fysica? Einstein heeft in het begin van de vorige eeuw hier een geweldige aanzet toe gegeven met zijn relativiteitstheorie. Zijn theorie komt er simpelweg op neer dat we ruimte en tijd niet los van elkaar kunnen zien, deze zijn integraal aan elkaar gekoppeld. Toen Einstein dit idee had gelanceerd had hij vervolgens nog enkele jaren nodig om de bijbehorende wiskunde hiervoor op te stellen. Uiteindelijk kwam Einstein uit op 10 wiskundige vergelijkingen, de zogenaamde veldvergelijkingen, die de relativiteitstheorie onderbouwde, echter deze vergelijkingen waren nog niet opgelost. Einstein deponeerde simpelweg zijn formules. Hij extrapoleerde dat zwaartekracht niet de interne kracht van een object was maar dat dit object een kracht uitoefende op de ruimtetijd zelf. Zwaartekracht was dus een gevolg van kromming van de ruimtetijd volgens Einstein.

Je kan je dit voorstellen door de ruimtetijd te beschouwen als een vlak oppervlak van een trampoline, als daar een zwaar object op komt te liggen dan gaat de trampoline t.p.v. die bol krommen. Dit fenomeen wordt in de fysica aangeduid als de ruimtetijd kromming. Als je vervolgens een andere bol op de trampoline legt dan zal deze om de grotere bol heen roteren ten gevolge van het krommen van de trampoline. Einsteins verwachting was dat het wel even zou duren voordat men er in zou slagen om zijn veldvergelijkingen op te lossen. Er zijn intussen verschillende oplossingen gevonden, afhankelijk van de uitgangscondities. In 1965 werd er een oplossing voor Einsteins veldvergelijking gevonden, de zogenaamde Kerr-Newman oplossing, die men heden ten dage nog steeds gebruikt. Deze oplossing voor Einsteins veldvergelijking zegt dat om op grote afstand van het centrum een afbuiging van het ruimteveld krijgen je in het centrum een zwart gat moet hebben met een oneindige energie. Deze uitkomst werd feitelijk genegeerd, natuurkundigen en wiskundigen kunnen slecht met het oneindigheids principe omgaan, denk aan de dimensie axioma's. Men gebruikt de oplossing voor Einsteins veldvergelijking om bijvoorbeeld het afbuigen van het licht door zware objecten in de ruimte te berekenen, het zwarte gat met zijn oneindige energie wordt buiten beschouwing gelaten.

Echter, er is een probleem met deze oplossing. Als je aanwezige massa neemt die je in de heelal ziet en deze mbv Einsteins veldvergelijking narekent komt het resultaat niet overeen, de oplossing geeft je slechts 4% van de massa en energie die we meten in het Universum. Er is dus iets mis met deze oplossing. Men heeft toen maar simpelweg gesteld dat de ontbrekende massa en energie wordt gevormd door donkere materie en donkere energie die we niet kunnen zien en meten in plaats van Einsteins veldvergelijking aan te passen. Hoe handig, wie kan nu bewijzen dat dit een verkeerde benadering is? Sindsdien zijn er miljarden Euro's uitgegeven om deze donkere energie en materie te vinden.

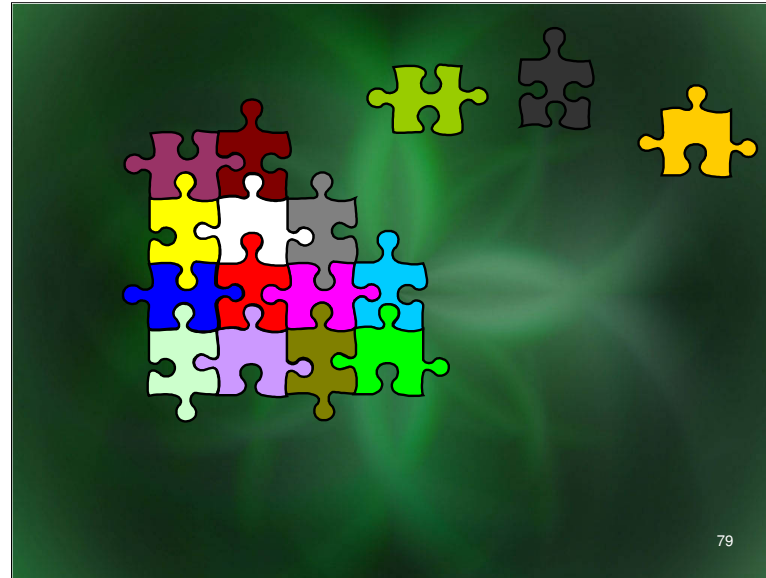

De nieuwe theorie van Nassim is dat hij de vereenvoudigingen in de Kerr-Newman oplossing heeft weggelaten en wel op de juiste wijze de fysica heeft beschreven in zijn oplossing van Einsteins veldvergelijkingen. Zijn theorie is dat de ruimtetijd niet alleen kromt, zoals Einstein voorspelde, maar ook tevens roteert, net als water dat door de afvoerputje de wasbak verlaat. Het roteren van de ruimtetijd is de bron van het roteren van alle objecten, van zonnestelsels tot atomen. Dit roteren van objecten veroorzaakt assen van rotatie waardoor er polariteit op treedt. Dit is de reden voor de polariteit in het hele Universum.

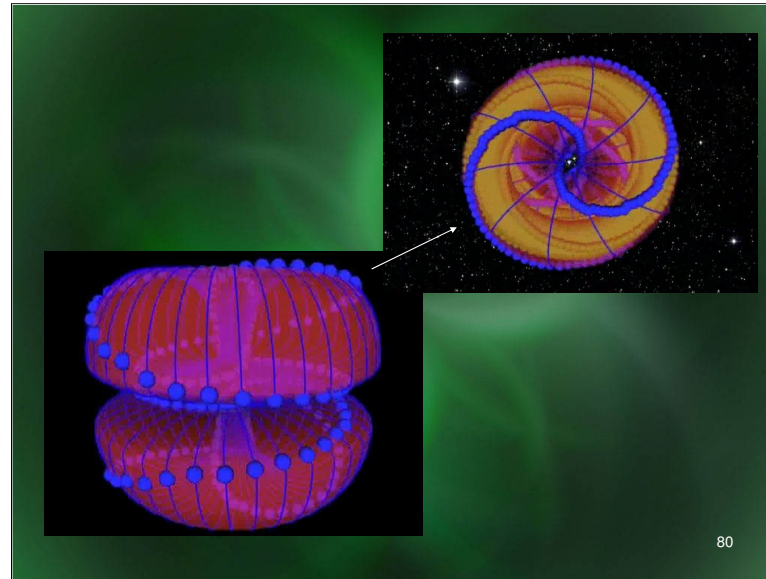
Zijn theorie impliceert dat elk object, van atoom tot planeten en sterren stelsels, allemaal een zwart gat hebben in het zwaartepunt hebben.

Als je hier over nadenkt dan kom je tot de conclusie dat je voor 99.99999% uit lege ruimte bestaat en dat elk atoom in je lichaam ook nog een mini zwart gat heeft in het centrum. Je staat dus in direct contact met het Vacuüm door de miljarden mini zwarte gaten in alle atomen in je lichaam.

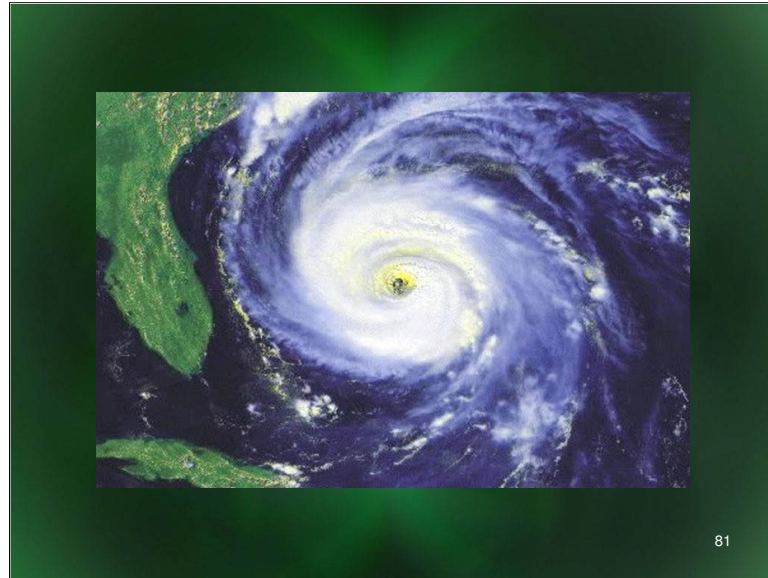
Voor meer informatie over het werk van Einstein, zie "Einstein voor dummies" van Carlos I. Calle (ISBN 978-90-430-1177-8).

Dit was een heel belangrijk stukje van de legpuzzel. Het was dus mogelijk om de zwaartekracht t.g.v. ruimtetijd kromming en torsie (de naar binnen gerichte dynamiek) in relatie te brengen met de elektromagnetische straling die door een object wordt uitgezonden (de naar buiten gerichte dynamiek).

Nassim's oplossing van Einsteins veldvergelijking levert geen bol op maar een dubbele torus, waarbij de bovenste helft en onderste helft een tegengestelde draairichting hebben. Dit zien we ook terug in de zeestromen op aarde, de luchtstromingen van hoge/lage druk gebieden op de noordelijke en zuidelijke halfrond van de aarde. Een zelfde effect is ook terug te vinden in het plasma van de zon.

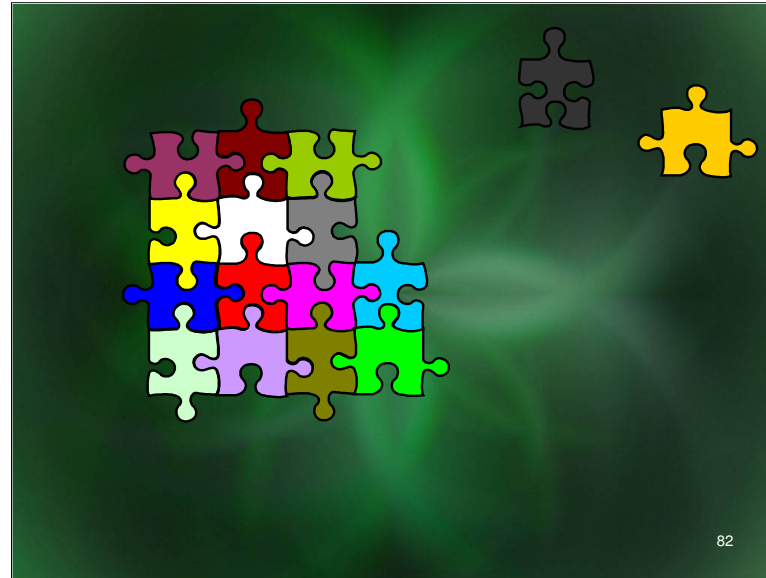

Kijk naar de volgende dynamische systemen, van een tornado tot een sterrenstelsel.

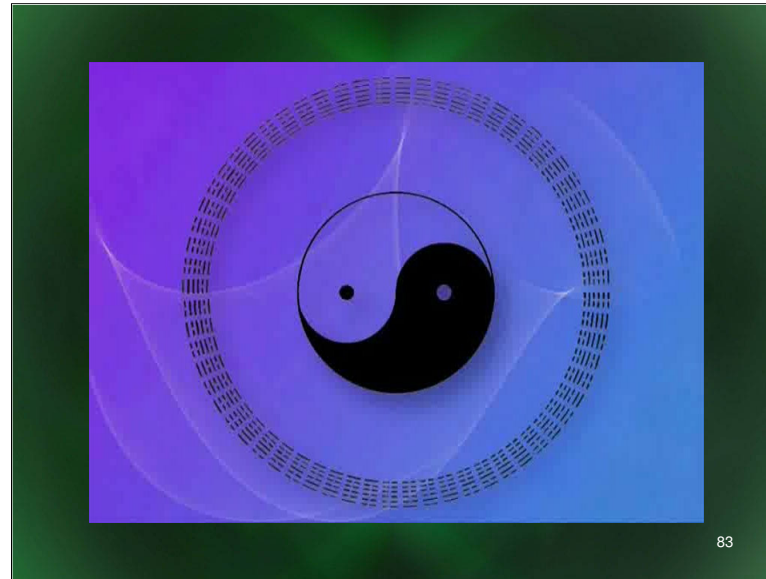
Zoals eerder gezegd, wat is er in het oog van de tornado: daar heerst stilte

In het oog van een sterrenstelsel moet er dus ook zoiets zijn, denk aan de 2^e Universele Wet van overeenstemming, ook wel zo boven zo beneden.

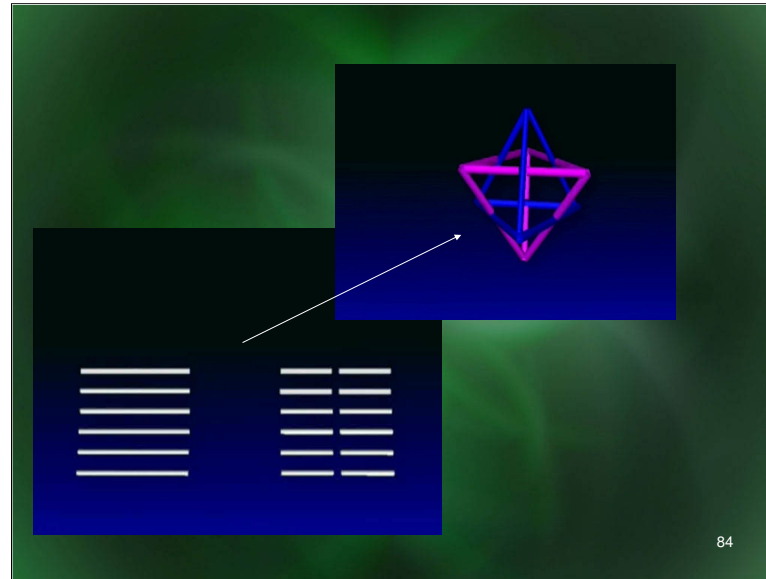
De stilte in het oog van een sterrenstelsel is dus een singulariteit, een zwart gat.

Dit deel van de puzzel werd steeds completer en heeft gaandeweg steeds meer duidelijkheid verschaft in hoe e.e.a. in elkaar steekt en heel nauw met elkaar samenhangt.

Het bovenaanzicht van de dubbele torus deed mij direct sterk denken aan het Ying-Yang symbool. De overeenkomst is wel heel sterk. Als je verder de Ying-Yang bestudeerd valt het op dat er in een cirkel rondom het Ying-Yang teken 64 afbeeldingen zijn met ieder 6 rijen stokjes die combinaties vormen van hele of gebroken stokjes. De 64 afbeelding moeten paarsgewijs gelezen worden en dienen altijd recht tegenover elkaar te staan, dus nummer 1 en 64 horen bij elkaar en zo ook de nummers 2 en 63, enzovoorts. Je hebt dus feitelijk 32 combinaties van 12 rijen stokjes met hele en gebroken stokjes.

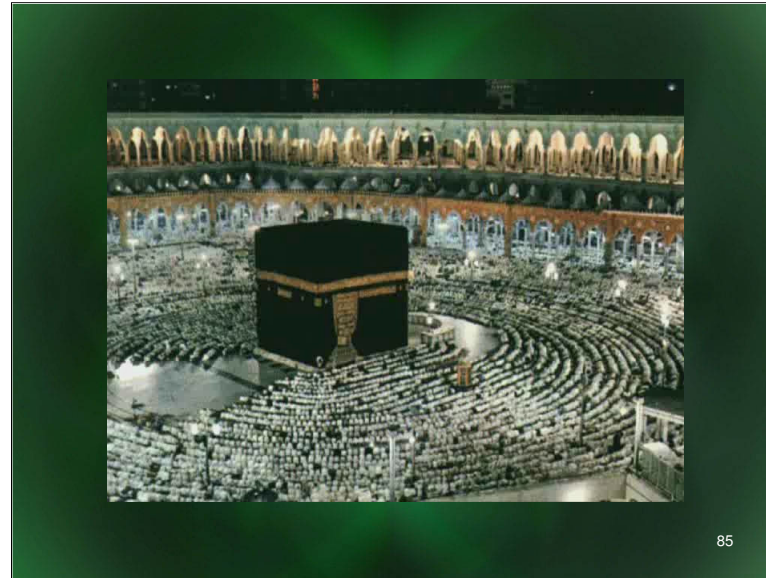
Wat opvalt aan de 32 combinaties van stokjes is dat het altijd in totaal 6 hele en 6 gebroken stokjes betreft.
Wat kan je hiermee?

Als de Ying-Yang een analogie heeft met de dubbele torus dan hebben de hele en gebroken stokjes wellicht iets te maken met een Geometrische Figuur.

Het blijkt dus dat je met deze 12 stokjes een stertetraëder kan maken, allereerst een tetraëder met de hele stokjes en vervolgens de andere tetraëder door middel van de gebroken stokjes. Aldus krijg je 32 stertetraëders.

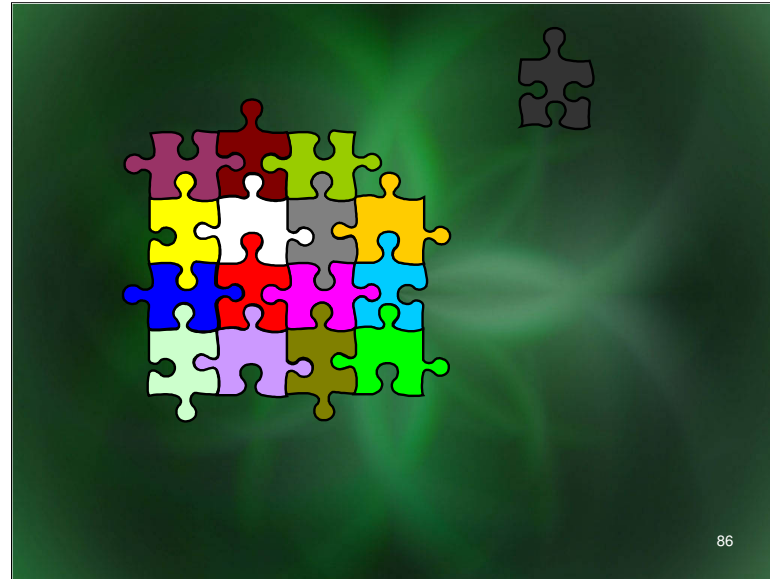
Echter ook deze code is slechts de halve polariteit, dus je moet er nog 32 bij denken zodat je in totaal 64 stertetraëders hebt. Deze 64 stertetraëders blijken samen het 512 tetraëder rooster te vormen. Dit rooster is daarmee het volgende niveau na het 64 tetraëder rooster dat door 8 stertetraëders werd gevormd.

Wederom een bewijs dat de structuur van het Vacuüm gebaseerd is op een 64 tetraëder rooster.

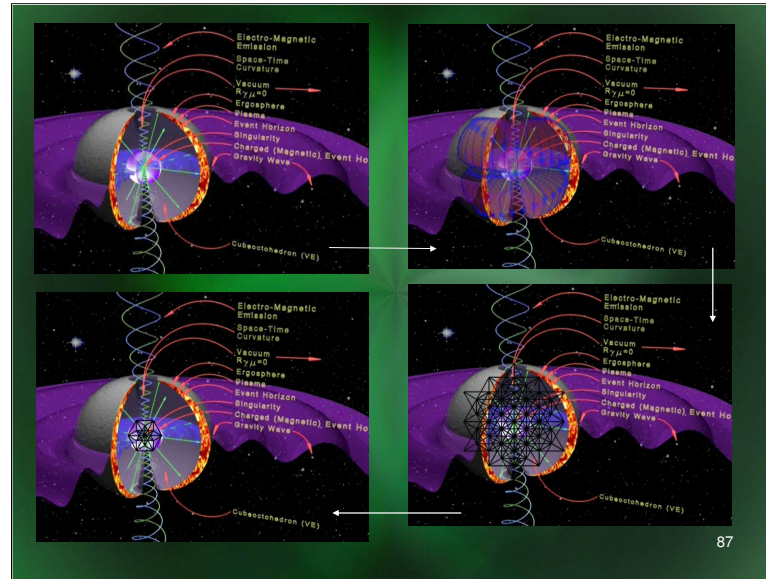

In de Koran staat dat elke moslim minstens eenmaal in zijn leven een reis naar Mekka moet maken. In Mekka lopen de moslims op roterende en spiraalsgewijze manier naar het centrum (de zwarte kubus en de zwarte steen) toe lopen om vervolgens op een roterende en spiraalsgewijze manier weer eruit te lopen.

Dit alles heeft volgens mij een hele aanwijzing naar de roterende objecten en hun zwarte gaten die overal in het Universum te vinden zijn.

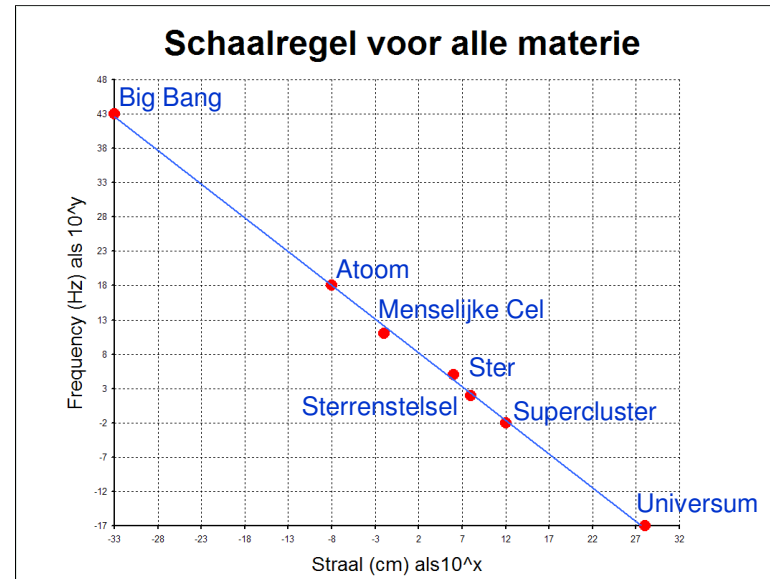
De puzzelstukjes die ik gevonden had zijn bijna allemaal op hun plaats terecht gekomen

Dit plaatje geeft een beeld van de energie vormen rond een planeet en laat zien dat de zwaartekracht golven door het midden van de planeet lopen. De Merkaba schijf die ter hoogte van ons perineum zo'n 9 meter om ons heen loopt begint in het centrum van de stertetraëder die de eerste 8 menselijke cellen omvat. De analogie is overduidelijk in mijn ogen. Ook de twee kubooctaëders hebben hun analogie in de twee bollen die we genereren tijdens de Merkaba activatie. Er zijn zo diverse parallellen te trekken, ik ben dit voor mijzelf nog verder aan het bestuderen en uitwerken.

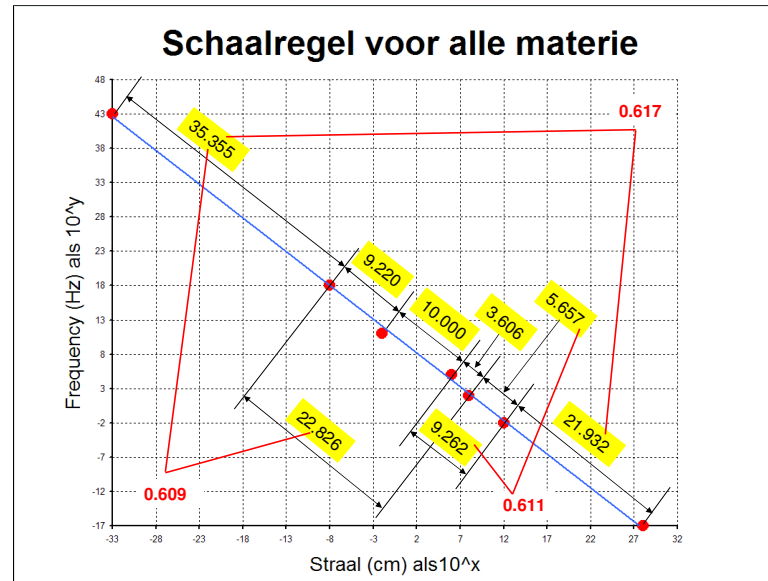
Nassim's werk levert een nieuwe theorie op die in staat is om de 4 bekende natuurkrachten (zwakke en sterke kernkracht, de elektromagnetische straling en de zwaartekracht) te beschrijven. Er zijn echter aanwijzingen dat er feitelijk slechts 2 fundamentele krachten zijn en niet 4. Waarom zouden we er 4 nodig hebben als alles in het Universum gepolariseerd is. Je zou dus met een stralende (expanderende) en samentrekkende kracht de natuur moeten kunnen beschrijven. Dit gaat als je de elektromagnetische straling en de zwaartekracht combineert. De zwakke en sterke kernkracht zijn bedeksels van de mens en hebben zeer waarschijnlijk niet met de werkelijkheid te maken.

Uitgaande van de nieuwe oplossing van Einsteins veldvergelijkingen is een schaal regel opgesteld die een relatie beschrijft tussen de straal van een object en zijn overeenkomstige energie niveau, uitgedrukt in een trilling in Hertz (aantal trillingen per seconde).

Voor de objecten die op de grafiek staan vermeld geldt dat voor een ieder een soort van gemiddelde waarde is genomen, er zijn dus bijvoorbeeld kleinere en grotere atomen dan de hier afgebeelde gemiddelde atoom grootte, dit geldt evenzo ook voor de andere genoemde objecten.

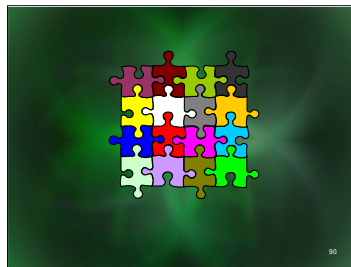
Het blijkt dus dat de schaalregel een lineair verband laat zien tussen de straal en de frequentie van oneindig kleine deeltjes (subatomaire deeltjes) tot oneindig grote objecten (het ons nu bekende deel van het universum). De nieuwe oplossing van Einsteins veldvergelijking blijkt dus te gelden voor subatomaire deeltjes tot en met het Universum en over de grenzen heen gaat van de astrologie, de biologie en de kwantumfysica. Op dit moment werken de theorieën van elk van deze drie wetenschapsgebieden niet echt voor elkaar.

Wat nog meer vertrouwen in de schaalregel en dus de nieuwe theorie van Nassim gaf was het feit dat in deze grafiek de verhoudingen tussen diverse onderlinge afstanden wel heel dicht bij de Gulden Snede verhouding blijken te liggen. Iets wat eigenlijk wel te verwachten zou zijn, maar hier eens te meer duidelijk naar voren komt.

De afwijking t.o.v. de Gulden Snede is minder dan 1.5%.

De biologische cel blijkt de verbinding te zijn tussen het oneindig grote en oneindig kleine omdat het nagenoeg het midden houdt tussen beiden.

Wat ik dus gevonden had was een nieuwe theorie en een nieuw inzicht in de Heilige Geometrie die op een heel andere wijze naar de gehele Schepping. Ik denk dat deze nieuwe theorie komt op de vooravond van grote wereldwijde veranderingen en wel eens voor ingrijpende wijzigingen zou kunnen gaan zorgen zoals het ontwikkelen van geheel nieuwe en schonere technologieën die niet meer op expansie/explosie technologie is gebaseerd maar op implosie technologie, een technologie waar nu al door verschillende vooruitstrevende wetenschappers onderzoek aan wordt verricht.

Zouden we de natuur in een meer holistische manier kunnen bekijken zodat het veel van onze problemen kan oplossen die onze wereld bedreigen?

Als we terugblikken op de algemene relativiteitstheorie en dat betrekken op onszelf dan kan je je wellicht beginnen voor te stellen of beginnen te ervaren dat binnenin de omsloten en eindige structuur van je lichaam de potentie bestaat dat van oneindige opdeling, van oneindig veel informatie. De biologische cel is de verbinding tussen het oneindig grote en het oneindig kleine. Je brengt ontvangen informatie door je fysieke grenzen heen naar het oneindige van het Universum in het Vacuüm in jezelf en het Vacuüm reageert daar weer op door wijzingen aan te brengen in onze omgeving die wij als realiteit ervaren, enz. Het is een continue feedbackloop van informatie verzamelen en weer terugvoeren.

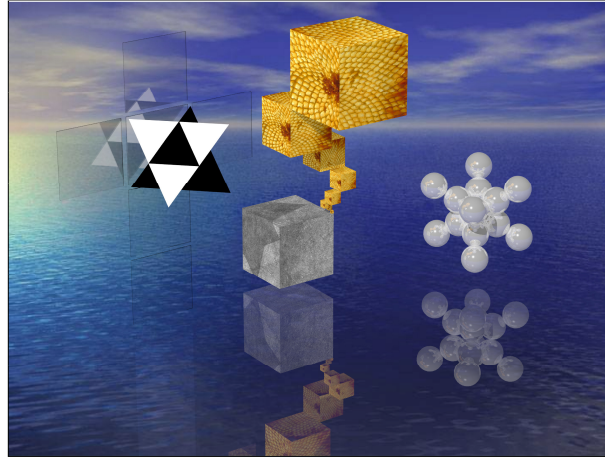
Alles wat we zien in het Universum is simpelweg een verdeling van de energie dichtheid in het Vacuüm op verschillende niveaus.

Je kan de aarde voorstellen als een gebeurtenis horizon waarbij een ieder van ons energie stralen de ruimte insturen. Zo verzendt en ontvangt een ieder van ons een ander perspectief van het geheel. Wat ons echter bindt is dat onze voeten op deze aarde allemaal naar het centrum van de aarde wijzen, naar het zwarte gat in het midden van de aarde dat ons middels de zwaartekracht hier op aarde houdt.

In plaats van jezelf te zien als een onbeduidend nietig klein stipje (Dimensie-0 !) dat niets voorstelt in het oneindig grote Universum moet je jezelf dus zien als het centrum van de Schepping. Als je tot die conclusie bent gekomen dan moet je ook hebben geconcludeerd dat een ieder van ons het centrum is van haar of zijn Universum en dat wij allen dus gelijk zijn.

Nu zijn bijbelse teksten als “Het Koninkrijk God is in U” nog beter te plaatsen en begrijpen.

Het Vacuüm, ook wel de Grote Leegte of het Veld genoemd, bestaat oneindig veel zuivere energie, dus zuivere liefde en heeft een volmaakte geometrische ordening.

Dit plaatje is een “artist impression” dat ik recentelijk heb gemaakt naar aanleiding van mijn zoektocht naar de Universele Bouwstenen.

Het was voor mijzelf de ultieme uitdaging in het afgelopen jaar om mijn bevindingen eens te bundelen en naar buiten te brengen. Het is voor mij een leerzaam proces geweest en ik hoop dan ook dat ik enkele nieuwe gedachten zaadjes heb kunnen/mogen planten waar anderen zelf ook weer verder mee kunnen.

Laat het allemaal maar eens bezinken en op je inwerken. We staan aan de vooravond van grote veranderingen en we moeten werkelijk het roer omgooien en ons leven op een andere manier gaan inrichten. Ik wil hier besluiten met de volgende raad die de Boeddha zo'n 2500 jaar geleden al heeft gegeven (Citaat uit artikel van Ravi Ravindra, 2004) en welke nog steeds opgaat:

Geloof niet zomaar iets wat je hebt gehoord.

Geloof niet in tradities alleen omdat ze vele generaties doorgegeven zijn.

Geloof niet iets alleen op basis van het feit dat er veel over gepraat wordt.

Geloof niet iets omdat het zo staat opgeschreven in geschriften die afkomstig zijn van oude wijzen.

Geloof niet in vermoedens.

Geloof niet iets omdat een autoriteit, een docent of iemand die ouder is het zegt.

Geloof alleen iets nadat je het voor jezelf hebt uitgetest en op die manier hebt ontdekt, dat het zowel voor jou blijkt te werken als ook dat het ten goede komt aan alles en iedereen.

Accepteer het dan en leef er dan ook naar.

Bronvermelding:

Pagina 39/41/44/57/59/61/63/65/67/69/71/72/73/75/76/77/78/80/81/83/83/84/85/87/88/89: DVD's “Crossing the event horizon”, Nassim Hamein,
<http://www.theresonanceproject.org>

Pagina 55: <http://www.its.caltech.edu/~atomic/snowcrystals/>